

*Krásné svátky vánoční, do nového roku pohodu,
štěstí, pevné zdraví a spokojenost přeje OÚ
Studenec a redakční rada Zpravodaje.*

Vydává OÚ Studenec

Studenec zpravodaj

6/2011

OVOCE A ZELENINA

Na Špici

Ilona Ronová
Petra Tauchmanová
Na Špici 122
512 33 Studenec
IČ: 881 45 093
Tel.: 733 764 473

Vážení spoluobčané,

je tu poslední číslo našeho letošního Zpravodaje a jeho předčasná každoroční uzávěrka ukazuje na to, že i končí další rok, který pro někoho byl rokem běžným, pro někoho rokem radostným, ale pro většinu z nás si troufnu říci rokem hektickým a uspěchaným.

Celkově tato doba nejistoty přináší mezi lidmi horší komunikaci, nervozitu, podráždění, agresivnější jednání a výsledkem potom bývá napjatá situace, která v lepších případech zmizí do ztracena, v horších, že tito lidé už nikdy nenajdou společnou řeč.

Končí rok, ve kterém jsme něco zrealizovali a dokončili, ale především končí rok různých projektových příprav, které jsme si na čtyři roky předsevzali. Jak postupuje čas, tak vidíme, že finančních prostředků ubývá všude a možnost jejich získání je stále více omezená.

Díky získaným informacím jsme začali budoucí záměry připravovat podle toho, kdy jaká výzva dotace či grantu se předpokládá, případně z čeho mohou být nějaké prostředky přesunuty, či uvolněny. Stále platí pravidlo mít toho co nejvíce připravené a využít danou situaci.

Tento rok byl také specifický z pohledu kontrol, jak běžných tak kontrol dotací u větších staveb, které jsme od roku 2008 zrealizovali. Vím, že nás ty další čekají zase v letech příštích, ale za sebe musím říci, že po třech letech je někdy opravdu obtížné si vzpomenout na tu konkrétní záležitost či věc, i když mám před sebou veškerou dokumentaci.

S končícím se rokem však mohu říci, že naše obec přes různé problémy a úskalí (které má ostatně každá obec), nadále zůstává obcí „živou“, obcí, kde zájem o bydlení a setrvání lidí zde je nadále veliký, což dokazuje i postupný vzrůstající počet obyvatel. A to je právě to, z čeho bych měl a také mám velkou radost.

Ne každý starosta může mít pocit a říci, že má kolem sebe lidi, kteří umějí a dokážou pomoci. Já můžu říci, že tyto lidi kolem sebe mám a o to vzácnější je to, že v mnohých případech přijdou dříve oni než já sám. Asi nejvíce si těchto věcí cením, když je právě nečekám.

Děkuji právě Vám, kteří na poděkování nečekáte, ale dobře víte, že tyto řádky jsou právě o Vás. Děkuji i Vám všem ostatním za Vaše názory a připomínky, za jakoukoli pomoc, kterou jste i v letošním roce přispěli ke spokojenosti nás všech. Děkuji i za to, že pořád tu je nás mnoho, kteří pochopí, že nejde všechno a hned najednou.

Krásné nadcházející svátky vánoční, vidět radost z dárků u těch nejmenších, naopak klid a pohodu u těch větších s přáním zdraví, pohody a optimismu po celý rok 2012 Vám všem upřímně přeje

Jiří Ulvr, Váš starosta

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Rekonstrukce silnice Studenec – Horka u St. Paky

V letošních vydáních našeho Zpravodaje jsem se již několikrát zmínil, jak to vypadá s rekonstrukcí silnice Studenec – Horka u Staré Paky. V tom předešlém jsem slíbil, že to nevzdám a třeba příště Vám budu moci napsat veselejší zprávy. Tentokrát jsme zaslali žádost prostřednictvím „Krkonoše – svazku měst a obcí“, který měl znovu připomenout a zároveň přinést větší váhu k prosazení společných zájmů dotčených obcí.

Už proto, že jsou Vánoce, tak bych Vám moc rád přinesl konkrétnější a veselejší zprávu. Jak ale zjistíte, nic nového se po měsíci nezměnilo, stále platí to, o čem jsem psal v minulém čísle. V zápise, který vám přináším, je rekonstrukce silnice Studenec – Horka u Staré Paky zařazena v obou variantách. Snad je možné dodat jen to, že v celkové hodnotě u druhé varianty za 180 000 000 Kč je obsažena tato rekonstrukce a zbylá část ve výši 95 000 000 Kč předpokládá opravu komunikace od studeneckého kostela směrem na Vrchlabí – po hranice Libereckého a Královéhradeckého kraje. U této částky je v investičním záměru dokonce navržen předjížděcí pruh ve stoupání od Zálesní Lhoty směrem na Studenec a okružní křižovatka ve Studenci „Na Špicí“.

Jiří Ulvr, starosta

A teď už to vyjádření:

Věc: Stavby na komunikacích Libereckého kraje v rámci svazku měst a obcí – Krkonoše

V současné době neprobíhají žádné opravy silnic v obcích svazku.

Jsou zpracovány projektové dokumentace se záměrem zařazení do regionálního operačního programu pro rok 2012–2013. Jedná se o tyto stavby:

- II/293 – Rekonstrukce silnice II/293 Studenec – Horka u St. Paky s předpokládaným nákladem 85 000 000 Kč.
- III/28624, III/28626 – Rekonstrukce silnice III/28624 a III/28626 Štěpanice, Benecko, Mrklav s předpokládaným nákladem 160 000 000 Kč.

Liberecký kraj se připojil k investičnímu záměru zajištění dopravní obslužnosti průmyslové zóny Vrchlabí, s realizací v roce 2012–2013:

II/293 a II/295 – Rekonstrukce silnice II/293 a II/295 Horka Studenec, hranice Libereckého kraje – předpokládaný náklad 180 000 000 Kč

K realizaci v roce 2012–2013 jsou zařazeny tyto mosty:

- II/286 most ev. č. 286-030 Mísečky
- III/29064 most ev. č. 29064-1 Dolní Dušnice
- III/29058 most ev. č. 29058-3 Jablonec nad Jizerou
- III/28614 most ev. č. 28614-3 Kruh
- III/0146 most ev. č. 0146-2 Stromkovice

Projekčně jsou připraveny tyto stavby:

- oprava mostu ev. č. 293-4 v Martinicích – předpokládaná realizace 2013-2014
- oprava mostu ev. č. 01020-1 Harrachov – předpokládaná realizace 2013-2014

Prioritou Libereckého kraje v letech 2012–2013 jsou investice do odstraňování povodňových škod a obnovení dopravní obslužnosti postižených obcí. Proběhnou opravy jednotlivých mostů a 4 rozsáhlé liniové stavby spolufinancované MMR. Vzhledem ke spoluúčasti kraje ve výši 50 % bude jen u liniových staveb rozpočet zatížen částkou 800 mil. Kč. Tento fakt bohužel významně ovlivňuje možnosti při plánování oprav a investičních akcí v ostatních částech Libereckého kraje:

S pozdravem

*Jiří Medek, vedoucí technicko-správního oddělení Východ,
Krajská správa silnic Libereckého kraje*

Ve stejném měsíci i stejném čísle Zpravodaje loňského roku jsem Vám psal, že se prováděla prořezávka lipové aleje v Zálesní Lhotě směrem ke kostelu a také o tom, že se dvě lípy musely porazit z důvodu špatného stavu. Vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny ČR znělo: „Není potřeba vysazovat lípy nové, celistvý dojem nebude narušen, jelikož lípy jsou vysázeny v poměrně těsném sponu. Nové sazenice by neměly dostatečné prostorové a světelné podmínky pro optimální vývoj.“

Ve stejném měsíci, ale roku letošního však muselo dojít z naší strany k vysazení dvou lip, jelikož proběhla kontrola ze strany poskytovatele dotace, který, i když nejdříve se stanoviskem výše zmíněné agentury souhlasil, tak při kontrole zaujal stanovisko jiné. Pro nás by toto „nevysazení“ znamenalo nedodržení podmínek závěrečného vyhodnocení akce, neobdržení zbylých 10 % dotace a další sankce, které váže smlouva mezi poskytovatelem a příjemcem dotace, až po možné vrácení celé finanční dotace, včetně penále.

Z tohoto důvodu vysvětluji nastalou situaci, ale nedovedu říci, zda třeba příští rok (třeba i zase ve stejný měsíc), podle vyjádření někoho jiného, nebudeme zmiňované lípy přesazovat jinam.

Jiří Ulvr, starosta

V měsících říjen a listopad proběhla oprava střešní krytiny, okapů a žlabů bývalé budovy školy v Zálesní Lhotě čp. 208. Nejlepší nabídku podala a rekonstrukci provedla firma „Klempířství a pokrývačství, Přemysl Ott z Jilemnice“.

Jiří Ulvr, starosta

Prinášíme Vám foto obecního úřadu, kde dříve byla škola. Konkrétně se jedná o třídu 6. B a školní rok 1956/57.

Foto poskytl pan Václav Beneš. Děkujeme.

Vítání občánků

Při podzimním vítání občánků dne 12. 10. 2011 se sešlo 16 dětí.

Eva Chrtková	Studenec 413
Sebastián Kurpil	Zál. Lhota 137
Lukáš Klíma	Studenec 354
Aneta Šedivá	Studenec 415
Lukáš Jindříšek	Zál. Lhota 177
David Uldrych	Zál. Lhota 54
David Klikar	Zál. Lhota 40
Eliška Klikarová	Zál. Lhota 40
Mária Kuříková	Studenec 243
Pavla Kubátová	Studenec 104
Sofie Urbancová	Studenec 86
Patrik Urbanec	Studenec 86
Tereza Brožová	

Studenec 407

Roman Kurpil

Studenec 300

Kristýna Tušiaková

Studenec 370

Stela Tauchmanová

Studenec R 17

Na vítání vystupovaly děti ze Základní školy ve Studenci. Děkujeme jim za účinkování a paní učitelce za to, že s nimi písničky nacvičila.

Dětem i rodičům přejeme mnoho radosti a spokojenosti v dalším životě.

Jilemnicko – svazek obcí se připravuje na čerpání milionů korun z EU

Po dlouhodobé přípravě a náročné finalizaci projektů se konec listopadu nesl ve znamení dobrých zpráv. Jilemnicko – svazek obcí bylo vybráno k realizaci tří nových projektů spolufinancovaných z prostředků EU. První dva projekty podpořené z Operačního programu Životní prostředí jsou výsledkem téměř šestileté přípravy a zaměřují se na akci vskutku pilotního charakteru, a to z hlediska celé České republiky. V rámci dotace by v příštích dvou letech mělo na území Jilemnicka vyrůst šest samostatných komunálních kompostáren, které by zajišťovaly zpracování bioodpadu ze všech obcí Svazku. Sběr a třídění bude probíhat v každé obci samostatně dle nastaveného harmonogramu. Výstupem z projektu nebudou pouze hotové a provozuschopné kompostárny ve Vítkovicích v Krkonoších, Roztokách u Jilemnice, Rokytnici nad Jizerou, Horní Branné, Čisté u Horek a Jilemnici, ale také sběrné kontejnery pro každou obec a společná technika v podobě traktoru, drtiče, nakladače, překopávače a síta. Díky těmto dvěma projektům se podaří lépe zužitkovat zeleň z veřejného prostranství, ale také ze zahrádek od spoluobčanů, kteří každoročně řeší onu obligátní otázku „kam s ním“. Celkový rozpočet na tyto dva projekty činí více než 15 milionů korun a výše dotace pak 90 %. Na začátku roku bude v souvislosti s tematikou kompostování vyhlášena soutěž pro školy o zhotovení nejzajímavějšího loga projektu, kdy vítězné logo bude nejen oceněno, ale také bude mít tu čest stát se grafickým symbolem celé akce.

Třetí ze schválených projektů, které všechny zástupce obcí potěšily, je navazující projekt na Krakonošovy letní podvečery bez hranic. Nese název Dny polsko-české kultury a je tentokrát zaměřen na prezentaci české kultury u polských sousedů. Po dva roky nás tedy čeká nejen jednodenní polský kulturní den v Jilemnici, ale především jarní a podzimní jarmark v Karpaczi, kde na oplátku bude Jilemnicko zajišťovat nejen kulturní program, ale také ochutnávku naší regionální kuchyně. V rámci projektu také rozšíříme naše vybavení, které slouží všem obcím při pořádání akcí v létě i v zimě, a to o dva menší stany o rozměrech 3 × 6 m a o dva plynové venkovní ohříváče, které poslouží především do mrazů v zimních měsících. Rozpočet české části projektu je 1,6 milionů korun. Výše dotace činí 90 %.

Podrobně Vás budeme o zahájení a průběhu obou projektů informovat nejen na webových stránkách www.jilemnicko-so.cz, ale také na stránkách místních zpravodajů. Pevně věříme v úspěšné dokončení všech projektů a těšíme se na setkání s občany při jejich realizaci.

za Jilemnicko – svazek obcí Radka Paulů

Přehled akcí pořádaných sportovními organizacemi obcí Studenec a Zálesní Lhota

Rok 2012

<i>Termín</i>	<i>Název akce</i>	<i>Místo konání akce</i>	<i>Občanské sdružení</i>
7. 1.	Turnaj v mariáši	Penzion Trautenberk	SK Studenec
7. 1.	Výroční valná hromada	Zálesní Lhota	SDH Zálesní Lhota
14. 1.	Sokolský ples	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
20. 1.	Výroční valná hromada	Penzion Trautenberk	SK Studenec
21. 1.	Přebor ČOS a krajský přebor v běhu na lyžích lyžařské tratě Studenec	T. J. Sokol Studenec	
28. 1.	Hasičský bál	sokolovna Studenec	SDH Studenec
18. 2.	Šibřinky	sokolovna Studenec	SK Studenec
18. 2.	Fotbalový ples	Višňovka Zál. Lhota	T. J. Sokol Zálesní Lhota
19. 2.	Dětský maškarní ples	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
únor-březen	Závody na pytlích – dle sněhových podmínek		
		lyžařský vlek Zál. Lhota	T. J. Sokol Zál. Lhota
17. 3.	Josefovský bál	Zálesní Lhota	SDH Zálesní Lhota
24. 3.	Zabíjačka	Penzion Trautenberk	
7. 4.	Turnaj v bowlingu	SDH Zálesní Lhota	
duben	Valná hromada	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
duben	Sběr železného šrotu	Studenec	T. J. Sokol Studenec
duben	Sběr železného šrotu	Zálesní Lhota	T. J. Sokol Zálesní Lhota
30. 4.	Pálení čarodějnic, lampionový průvod	hřiště Zálesní Lhota	T. J. Sokol Zálesní Lhota
30. 4.	Čarodějnice	sokolovna Studenec	SK Studenec
5. 5.	Postřižiny	orlovna	Orel Studenec
8. 5.	Běh vítězství	Strážník Studenec	T. J. Sokol Studenec
červen	Dětský den	hřiště Zálesní Lhota	T. J. Sokol Zálesní Lhota
červen	Den otevřených dveří	hasičská zbrojnice Studenec	SDH Studenec
červen	Sokolský výlet	T. J. Sokol Studenec	
červen	Sportovní dopoledne pro děti MŠ		
		sportovní areál u ZŠ Studenec	ŠSK Studenec
23.–24. 6.	Studenecká fotbalová pout'	sokolovna Studenec	SK Studenec
28. 6.	Sportovní dopoledne pro žáky ZŠ		
		sportovní areál u ZŠ Studenec	ŠSK Studenec
30. 6.	Memoriál Honzy Krejčího	hřiště Zálesní Lhota	T. J. Sokol Zálesní Lhota

červenec	Nohejbalový turnaj	hřiště Zálesní Lhota	T. J. Sokol Zálesní Lhota
6. 7.	Víceboj čtveřic	hřiště u orlovny	Orel Studenec
14. 7.	Turnaj v malé kopané	Penzion Trautenberk	SK Studenec
srpen	Turnaj přípravek v kopané	hřiště Zálesní Lhota	T. J. Sokol Zálesní Lhota
srpen	Sokolský tábor	Studenec a okolí	T. J. Sokol Studenec
25. 8.	Studenecské mixy – turnaj ve volejbalu		
		hřiště u orlovny	Orel Studenec
2. 9.	Dětské odpoledne	hřiště u orlovny	Orel Studenec
září	Zahájení cvičební sezony		
		sportovní areál u ZŠ Studenec	T. J. Sokol Studenec
15. 9.	Prespolní běh Posvícenský koláč		
		za hasičskou zbrojnicí Studenec	T. J. Sokol Studenec
21. 9.	Hasičské odpoledne pro děti s večerní stezkou odvahy		
		za hasičskou zbrojnicí Studenec	SDH Studenec
říjen	Poslední výkop	Višňovka Zál. Lhota	T. J. Sokol Zálesní Lhota
28. 10.	Východočeský pohár v OB	Brusnice	SK Studenec
15. 12.	Studenecské kritérium v běhu na lyžích		
		Studenec	T. J. Sokol Studenec
29. 12.	Turnaj v líném tenisu (15–45 let 8–13.30)		
		sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
29. 12.	Turnaj v líném tenisu (nad 45 let 13.30–18.00)		
		sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
30. 12.	Silvestrovský výstup na Strážník		
		sokolovna Studenec – Strážník	T. J. Sokol Studenec

Základní škola a Mateřská škola Studenec

Co nového v mateřské škole ve Studenci...

Naše stále nová mateřská škola začala psát svůj druhý školní rok a 1. září přivítala ve svých třech třídách celkem 84 dětí.

O umístění svých dětí ve studenecké školce projevuje zájem stále více rodičů i z okolních obcí, a tak po uspokojení zájemců z naší obce nabízíme místo i přespolním. Letos máme zapsaných 60 dětí ze Studence a 24 dětí z 9 okolních obcí (Horka, Čistá, Bukovina, Zálesní Lhota, Roztoky, Nedaříž, Žďár, Jilemnice, Nová Paka). Jedná se především o děti, které budou pokračovat ve školní docházce ve studenecké základní škole.

Během září se děti navzájem poznávaly a seznamovaly s novým prostředím velkého kolektivu. Společně jsme pak vytvářely pravidla soužití v mateřské škole. Naším cílem je všestranný a harmonický rozvoj schopností a dovedností dětí a jejich spokojený pobyt v naší školce.

Od října zahájily svou činnost zájmové kroužky (výtvarný, taneční, hra na flétnu a angličtina) a v listopadu přibude ještě plavecký výcvik. Také jsme již zhlédli dvě kulturní představení. Nejprve nás pozvali žáci 7. třídy na divadlo „O pejskovi a kočičce“. Zahráli nám 6 pohádek podle předlohy Josefa Čapka. Loutky a kulisy měli vlastní výroby. Divadlo se jim povedlo a dětem se velice líbilo. 24. 10. jsme jeli do Jilemnice na divadlo „O Pračlovíčkovi“. Už samotná jízda autobusem s hodným panem řidičem navodila příjemnou atmosféru, která dětem vydržela po celé představení. Vynikající herecké podání pohádky děti tak zaujalo, že se vydržely dívat i aktivně spolupracovat celou hodinu. Velké díky patří divadlu Tramtarie z Oloouce.

učitelky MŠ Studenec

Zprávičky z MŠ Zálesní Lhota

„O Pračlovíčkovi“

V jednom nevlídném, pošmourném a sychravém podzimním dni jsme s dětmi navštívili krásné představení divadla Tramtarie v SD Jilm. Veselé vyprávění „O Pračlovíčkovi“ nás zavedlo do doby praopie, prapsů, prakanců a pralidí. Pračlovíček se musel mnoho věcí naučit – co může jíst, jak rozdělávat oheň, jak

mluvit, jak postavit dům a také přišel na to, že ve dvou jde vždy všechno lépe. Pohádka nás všechny zahřála na dušičce a prozářila nevlídný podzimní den.

A bavili se i ti nejmenší.

„Plaváníčko, plavání“

Ke konci září začal opět pro 11 dětí z naší MŠ plavecký kurz v Jilemnici. První hodina proběhla seznamováním s tím, jak se máme v bazénu chovat, na co si musíme dát pozor a co se vlastně naučíme.

Děti se na plavání moc těšily, první hodinu někdo přece jen chvilku váhal a měl respekt z vody, ale postupně se všechny děti „proměnily“ v žabku, čápa, krokodýla a formou hry se učí plavat a nebát se vody.

...a co ještě?

Od začátku školního roku, celé září a říjen, nás provázela ve školce kouzelná „Jablíčková babička“ a v listopadu skřítkové Spadlístek a Malovánek.

Užívali jsme si letošního opravdu krásného podzimu na školní zahrádce i na vycházkách v okolí naší MŠ, zabývali se všemi činnostmi, které podzim dětem nabízí.

Veselé bylo pouštění draků i hrabání listů na zahrádce. Při „Podzimním tvoření“ jsme společně s rodiči a dětmi vyráběli „sušáčky“ na jablíčka, obrázky z rozfoukávané tuše a barevného listů, květináčky s podzimní dekorací, a také svíček ze slaneého těsta, protože Vánoce se blíží milovými kroky.

Již se těšíme na návštěvu Mikuláše, anděla a možná i čertíka a samozřejmě i na Ježíška.

Podzim byl krásný a zima nás jistě také nezklame a krásně si jí užijeme.

za uč. MŠ v Zálesní Lhotě K. Jandurová a M. Felcmanová

Kurz bruslení

Jako již tradičně i letos na podzim se naši žáci 1. a 2. tříd zúčastnili kurzu bruslení. Pětkrát jsme navštívili zimní stadion v Nové Pace. Pro některé to byly vůbec první zkušenosti s bruslením na ledu. Začátky se zdály být těžké, ale již na konci první hodiny byly znát velké pokroky a pádů ubývalo. Už další hodinu jsme si

kromě učení techniky bruslení mohli zahrát na Mrazíka, na honěnou či na rybičky a rybáře. Na závěr našeho kurzu nám bylo dovoleno převést si hokejky, což někteří s nad

← Žáci 2. tříd

Žáci 1. tříd

šením využili a proběhl velký přátelský hokejový zápas. Hlavní posilou učitelského týmu se staly Eliška Plecháčová a Jitka Šulcová, bez jejichž pomoci by nám zavazování bruslí trvalo mnohem déle a my bychom mohli na ledě strávit mnohem méně času. Za což jim děkujeme!

Klára Štefanová

Divadlo Mladá Boleslav

V pondělí 7. 11. 2011 si udělaly děti ze třetí a obou druhých tříd hezký výlet. Vyrazily si do divadla v Mladé Boleslavi na pohádku Šípková Růženka. Příjemné a hezké prostředí divadla nás příjemně naladilo. Představení bylo netradiční, legrační a pěkné. Největší úspěch měla postava Kašpárka, která se nám moc líbila, a povídali jsme si o ní i cestou v autobuse. Trošku natvrdlý princ nás taky všechny pobavil. Kdo jel do divadla, určitě neprohloupil a už se těšíme na další představení v Mladé Boleslavi.

Podzimní exkurze na hory aneb „Jak nevidět hory v mlze“

Meteorologové slibovali nejteplejší den tohoto týdne, družicové snímky s počasím na 18. října vypadaly celkem nadějně, takže jsme se vidinou slunečného dne vypravili s pátáky na další část putování po horách. Měli jsme naplánovanou trasu Zlaté návrší, Harrachovy kameny, Růženčinu zahrádku, Dvoračky, Kotelní jámy a Horní Mísečky.

K našemu překvapení nám tentokrát Krkonoše ukázaly i tu méně přívětivou tvář. Při příjezdu na „Zlaták“ jsme zjistili, že se asi hory někam ztratily. Místo očekávaných „panoramát“ mlha jako mléko. Naštěstí jsme společně už nějaký ten kilometr našlapali, takže se mlhy a nepohody nelekne. Teď už alespoň víme, že se opravdu musíme dobře

obléknout, k čemu je tyčové značení a němé značky, proč bychom měli tempo pochodu přizpůsobit tomu nejslabšímu a pár dalších pravidel, která jsou pro bezpečný pobyt na horách nutná. Protože nás hned tak něco nepoloží, tak jsme trasu samozřejmě absolvovali v plném rozsahu a dokonce i rychleji, než bylo původně plánováno. V průběhu cesty se mlha sice na chvíli protrhala a nad námi se objevilo skutečné „azúro“, ale trvalo to bohužel opravdu jen chvíličku. Náladu nám trochu pozvedla ochutnávka výborných domácích rohlíků na Dvoračkách.

Nakonec se potvrdilo známé přísloví o dobrém konci, neboť při příchodu na Horní Mísečky se počasí konečně umoudřilo a my jsme se mohli přesvědčit, že hory jsou opravdu na svém místě, a do konce pochodu na Dolní Mísečky nás neopustilo sluníčko ani na obloze ani v duši.

Jako bonus pak někteří nesli domů díru na teplákách, puchýř na patě, sáček hub (doufejme, že opravdu jedlých) a pocit, že jsme to všechno společně zvládli.

Speciální poděkování patří paní učitelce Elišce Plecháčové, která se s námi na výlet ochotně vydala, přesto, že by si mohla užívat zaslouženého klidu doma a ne se s námi „šámat v melze na hora“.

M. Jindrová a páťáci

Cestou řemesla

Naše třída byla vybrána, aby se zúčastnila celoročního projektu Cestou řemesla. Projekt zaštiťuje organizace Čmelák, se kterou naše škola již několik let spolupracuje. Financován je z fondů Evropské unie. Smyslem projektu je ukázat dětem, že práce řemeslníků má smysl. Pokud vše dobře půjde, měly by děti podle vlastního výběru navštívit např. truhláře, řezbáře, tesaře, kováře, hrnčíře, člověka zpracovávajícího ovčí vlnu, včelaře a jistě i další. Na závěr by každý žák měl vyrobit podle pokynů určitý výtvar. Projekt má několik fází, některé výjezdy budou jednodenní a jiné i vícedenní.

První akcí, která nás v tomto projektu čekala, byl třídní, tzv. stmelovací pobyt v Radostíně u Sychrova. Spolu s námi jela i druhá škola – Praktická škola z Lomnice

nad Popelkou. Přijeli jsme na místo, kde nás čekali lektoři, kteří nás budou celým tímto celoročním projektem provázet. Když jsme se ubytovali, začal samotný program. Cílem stmelovacího kurzu bylo seznámit se s druhou školou. V našem případě jsme se seznamovali pouze s jedním žákem, více jich

z Lomnice nepřišlo. (Po dalších telefonátech se další žáci rozhodli přijet další den – v úterý.) Stmelovací hry dětem opravdu šly, byly od lektorů stále chváleny, jak se spolu dokážou domluvit, jak mezi sebou komunikují, že tvoří skvělý tým atd.

Další den přijela již zmíněná čtveřice dětí a týmové hry ve zkrácené verzi probíhaly znovu. Do té doby pohodovou akci silně ovlivnil konflikt, který mezi sebou děti z obou škol v úterý odpoledne měly. Od té doby spolu téměř nekomunikovaly a ovlivnilo to i celkovou atmosféru projektu. Pro odlehčení jsme se vypravili na vycházku k zámku Sychrov a do nádherného parku. V úterý večer bylo tzv. Setkání s osudem. Děti si vybíraly, pro jaké celoroční řemeslo se rozhodnou. Měly na výběr z Darů lesa, Darů země a Darů zvířat. Poslední den pracovaly děti už ve třech skupinách, každá skupina vytvářela Erb svého Daru. Každé z dětí má u lektorů tzv. týmové knihy, které si samy vyrobily. Tyto desky budou ukrývat všechny cenné vědomosti, které během projektu načerpají. Po výborném obědě následovalo balení a vytoužený návrat domů. Po velké diskuzi druhý den ve škole se třída rozhodla, že i přes velký incident budeme zatím v projektu za určitých podmínek pokračovat. Další část má název Enviromentální program a je naplánována u nás ve škole 28. 11. 2011.

Mgr. Dana Chrástová, tř. uč. 7. ročníku

Divadelní představení Pejsek a kočička

Na začátku října jsme s naší třídou začali zkoušet pohádku O pejskovi a kočičce, kterou napsal Josef Čapek. Při výtvarné výchově jsme vyrobili kulisy, při literární výchově jsme museli z tradičně napsané pohádky vytvořit scénář se vším, co k divadlu patří. Rozdělili jsme si pohádky (Jak pekli dort, Psaní dopisu, Zatoulaná panenka, Noční košilka, Jak myli podlahu, Roztržené kalhoty). A všech šest skupinek mohlo začít zkoušet.

19. 10. 2011 mělo naše představení premiéru pro všechny děti v mateřské školce. Tréma byla veliká, ale všichni spolužáci vše zvládli, jak nejlépe uměli. V některých částech nám vypomáhaly i samotné děti, což je moc bavilo. Poté nás čekala ještě dvě vystoupení pro 1. a 2. třídu. Myslím, že se všem dětem naše účinkování líbilo. My jsme si vyzkoušeli, jak mluvit nahlas před publikem, jak se vyhnout s dalšími herci na improvizovaném jevišti, aby všechny postavy byly vidět, jak vytvořit postavu, aby děti poznaly, o koho jde, a spoustu dalších dovedností.

Markéta Urbanová, 7. třída, drobná úprava Dana Chrástová, tř. uč.

Úspěchy v soutěži Ekomládě

12. října se v Hořicích konalo další kolo ekologicko-přírodopisné soutěže Ekomládě, letos na téma – Bio-nebio. Soutěže se zúčastnilo celkem 17 čtyřčlenných týmů devátých tříd z okolí Hořic. Každý tým má svého průvodce a nám ho dělala bývalá žákyně naší školy – Klára Štěpánková. Průvodci vodí své soutěžící po budově školy, aby někdo nezabloudil. Celá soutěž byla rozdělena na deset stanovišť, na kterých

měly soutěžní týmy za úkol například poznat bio potraviny od potravin „normálních“, dále poznat rostliny a živočichy, napsat test z ekologie, nakreslit reklamní

plakát a vymyslet reklamní slogan na biopotraviny, přiřazovat vystavená vajíčka svému ptačímu majiteli. Ve studeneckém týmu byli letos tito deváťáci – Míša Dubská, Vladka Holečková, Denisa Kadavá a Martin Kuřík. A to nejlepší nakonec – studenecký tým letos porazil všech 16 dalších soutěžních týmů a zvítězil! Jako odměnu si odvezl velký sladký dort!

Mgr. Veronika Adolfová

Volba povolání pro žáky 9. ročníku

V rámci předmětu Volba povolání žáci 9. tříd ZŠ navštěvují různé firmy, střední školy, úřad práce, Burzu SŠ v Turnově nebo společně se svými rodiči hovoří přímo se zástupci jednotlivých středních škol pozvaných v rámci třídních schůzek, které letos proběhly dne 15. listopadu v naší škole. Zástupci 19 středních škol seznámili žáky 8. a 9. ročníku a jejich rodiče se systémem studia na jejich středních školách, formou přijímacího řízení i možnostmi uplatnění studentů v praxi.

To vše by mělo pomoci při rozhodování, kam budou směřovat další kroky po ukončení základní školy. Rozhodovat se o svém budoucím povolání ve věku 15 let není vůbec jednoduché, to vědí nejen devátáci, ale i jejich rodiče velmi dobře.

Exkurze Úřad práce Semily

V pondělí 17. října jsme s žáky 9. tříd v rámci exkurzí, směřujících k volbě povolání, navštívili Úřad práce v Semilech. Zde nás velmi mile přivítala p. Jetelová, která nás seznámila s náplní práce tohoto pracoviště, podala informace o možnostech uplatnění na trhu práce. Prozradila nám, jak je to s nezaměstnaností v jednotlivých částech našeho okresu. Dále nám umožnila vypracovat test na počítači, který má žáky „nasměrovat“ k vhodnému výběru střední školy. O každé zvolené škole dostali žáci, pokud měli zájem, další informace.

Jaké informace si o úřadu odnesli žáci, posuďte sami:

„Lidé chodí na úřad práce, protože jim platí zdravotní pojištění. Úřad práce má na starosti rozdělování dávek (hmotná nouze apod.). Dávky v nezaměstnanosti dostávají jen ti, kteří po dobu minimálně 3 let byli důchodově pojištěni. Úřad práce se brání proti zneužívání dávek Czech-pointem, kontrolami. V této době je Česká republika v průměru, co se týče nezaměstnanosti, má 8,3 %. Semilsko má největší počet nezaměstnanosti, Turnovsko nejmenší. Rekvalifikační kurzy Úřad v Semilech již nepořádá, důvod je finanční krize, která zasáhla Evropu a neminula ani Českou republiku. Ti, kdo by přesto chtěli navštěvovat rekvalifikační kurzy, musí spadat do rizikových skupin.“

Jana Pongrácová, žákyně 9. B

„Úřad práce pomáhá těm, co jsou nezaměstnaní. Vyplácí se tam sociální dávky. Czech point – ochrana proti zneužití dávek. Nejnížší nezaměstnanost – Turnovsko, nejvyšší nezaměstnanost – Semilsko. Na úřadě jsme si hledali školy, na které chceme jít, a kolik peněz bychom brali za tu práci.“

David Postolka, žák 9. B

Mgr. Petra Faistaverová (třídní učitelka 9. B)

Exkurze u semilských hasičů

Dne 17. října se třídy 9. A a 9. B spolu s paní učitelkami Faistaverovou a Synkovou vydali na exkurzi do Semil. Prvním objektem zkoumání 9. A bylo sídlo semilské hasičské jednotky. Ochrannou ruku po celou dobu cesty do zbrojnice nad námi držela paní učitelka Synková. Když jsme konečně dorazili na místo určení, chvíli trvalo, než si pro nás přišli, ale potom šlo už všechno hladce. Následovalo úvodní seznámení, a když jsme načerpali všechny potřebné vědomosti, vyzkoušeli na dobrovolníkovi z davu (Vladka Holečková) celý hasičský oblek i s dýchací maskou, jali se nás hasiči provést celým jejich královstvím. Ukázali nám např. jejich služební vozy a potřebné vybavení při výjezdu jak pro hasiče, tak pro vozidlo. Dále jsme měli možnost zhlédnout hadice a hadičky nejrůznějších typů a průměrů, všechno nářadí, které je při dopravní nehodě nutností – zajímavé byly např. hydraulické kleště na vyprošťování osob z aut a jako bonbónek jsme se mohli pokochat pohledem na spolužáky skrze termokameru. Trošku promrzlí a vyhladovělí vyšplhali jsme do prvního patra hasičského království. Zde nám bylo předvedeno, jak pracuje hasičský dispečink a také jsme jedním očkem nakoukli do zázemí hasičů. A jako poslední přišel zlatý hřeb návštěvy. Jeden moc hodný hasič nám předvedl, jak se elegantně sjíždí po tyči, a my se shodli, že tuhle práci můžou vykonávat jen opravdoví profici. Návštěva se nám moc líbila a uvidíme, jestli někdo z nás bude tuto profesi jednou vykonávat.

Eliška Plecháčová a Eliška Zvelebilová, žákyně 9. A

Burza středních škol

Dne 4. 11. 2011 navštívily naše dvě deváté třídy Burzu středních škol v Turnově. Hlavním posláním bylo zjistit si o své „budoucí“ střední škole nějaké základní informace a zvážit, zda pro mě bude zrovna tato škola opravdu ta správná.

Sešli se zde zástupci ze 42 středních škol Libereckého i Královéhradeckého kraje. Myslím, že každý z nás si našel alespoň jednu školu, která by odpovídala jeho

představám. Dívky se samozřejmě okamžitě vrhly na zjišťování nejrůznějších informací ohledně studia, přijímacího řízení či uplatnění v praxi nejen u škol civilních, ale i vojenských, zatímco chlapi strávili skoro celé dopoledne u škol, které nabízely nějaké jídlo, nebo tam, kde si mohli zkusit ovládat trenažer.

Školy měly opravdu dobře připravený doprovodný program a jejich zástupci byli opravdu ochotní nám vše dopodrobna vysvětlit. Každý se snažil oslovit co nejvíce žáků, aby se pokusili dostat zrovna na jejich školu. Spoustě z nás tato burza opravdu pomohla buď k tomu, že jsme se utvrdili již v našem předešlém výběru, nebo jsme narazili na obor, který by nás opravdu moc bavil. Proto myslím, že můžeme toto dopoledne považovat za zvláště povedené.

Simona Tryznová, žákyně 9. B

Vzácné návštěvy ve škole

Ve druhé polovině října navštívil Základní školu a Mateřskou školu Studenec Zdeněk Knotek s chotí. S potěšením a hlubokým dojetím poznal, že odkaz a jméno jeho otce, bývalého učitele studenecké školy Václava Knotka, neupadlo ve Studenci v zapomnění. Naopak během posledních let padly i náměty, že by studenecká škola mohla nést právě jeho jméno. Václav Knotek přichází na studeneckou (měšťanskou) školu v dubnu 1934 a za zmínku stojí mimo jiné jeho úsilí rozvíjet jazykové

schopnosti žáků, organizuje dopisování celých tříd s různými školami po celém světě (Polsko, Francie, Japonsko, USA, Podkarpatská Rus). V únoru 1940 odchází přes Polsko a Afriku do Anglie. Tam se stává zpravodajským důstojníkem a rozhodujícím znalcem šifrování tajných zpráv. Manželka Zdeňka (rozena Háková) je tři roky internována v táborech ve Svatobořicích na Moravě.

Po skončení války v roce 1945 se Václav Knotek vrací a ve Studenci je nadšeně uvítán (snad jsou ještě pamětníci jeho přednášky u Višňáků). V roce 1948 přichází změna politických poměrů, s kterými se Václav Knotek nedokáže smířit a znovu odchází do Anglie. Manželka s dětmi se rozhoduje odejít za manželem. Rodina se rozděluje, synové Zdeněk (10 let) a Václav (9 let) se s pomocí zpravodajských

služeb samostatně dostanou do Anglie. Matka s dcerami (Haně jsou necelé dva roky a Svata má jenom 5 měsíců) přejíždí vlakem hranice do Německa jako „německá rodina“ a nakonec se všichni setkávají v Londýně. Krátce na to Václav Knotek odjíždí plnit své úkoly do Prahy. Tam je zrazen a po zatčení umírá vlastní rukou 16. 6. 1948.

Rodina Knotkova v Londýně nezůstává v těžké situaci bez pomoci, anglická vláda zajistí bydlení v rodinném domku, pomáhá i finančně. Děti postupně vystudují a zakládají své rodiny.

Na závěr návštěvy se manželé Knotkovi zapsali do školní kroniky:

Delighted to be here to see these memories of my father. Thank you for your warm welcome. Zdeněk a Mary Knotek. *(Byl jsem potěšen, že se zde nezapomnělo na mého otce. Děkuji Vám za vřelé přijetí. Mary a Zdeněk Knotkovi.)*

K vzácné návštěvě přidáváme ještě článek Zdeňka Stodoly z časopisu Národní osvobození z roku 1998:

List z dívčího památníku

Studenec v den volby druhého presidenta... Milá Jarčo, v době, kdy odchází z úřadu presidentského T. G. Masaryk, piši Ti na věčnou památku jeho životní heslo: „Nebát se a nekrást!“

Když třináctileté Jarče psal do památníku tato slova její učitel francouzštiny Václav Knotek, netušil ani on, ani jeho žačka, jak život v nedaleké budoucnosti jejich osudy propojí a jak oba naplní heslo našeho prvního prezidenta do posledního písmene.

Sedím naproti bývalé žákyni Václava Knotka, paní Jaroslavě Hákové, v domě ve Studenci a poslouchám, jak klidně vypráví o svém neklidném životě.

Koncem roku 1942 se u manželů Hákových skrývali tři parašutisté z výsadku Antimony (npor. František Závorka, čet. Stanislav Srazil, svob. Ladislav Jasínek). Hákovi je nejen ubytovali a stravovali, ale poskytovali jim veškerou pomoc při styku s vnějším okolím. Bylo to v čase hrůzy a strachu, několik měsíců po heydrichiádě, Lidicích a Ležácích, kdy tisíce českých lidí hynuly na popravištích, a to mnohdy za činy daleko méně závažné. Paní Háková popisuje také setkání se zrádným parašutistou Čurdou, který plačtivě žádal o pomoc, a hlavně se zajímal o další parašutisty, kteří se ukrývali v seníku na zahradě. Její manžel Čurdovi nevěřil, podezíral ho, že je provokatérem, a chtěl to oznámit četníkům. Avšak sami parašutisté z Antimony odcházeli, nabízeli paní Hákové příspěvek za všechno, co jim rodina poskytla. Hákovi však odmítli cokoliv přijmout s poukazem na to, že konají svou vlasteneckou povinnost. V polovině ledna 1943 byli zatčeni otec

a manžel této mladé maminky jednoměsíčního syna, následovaly domovní prohlídky a další obvyklé praktiky gestapa. Pan Miloslav Hák strávil na Pankráci a v Buchenwaldu dva a půl roku a domů se vrátil až v květnu 1945.

Po válce prožila rodina Hákových několik roků poměrného klidu, ale v padesátých letech zakusil Miloslav Hák opět vězení, tentokrát komunistické.

A nyní něco o panu učiteli, který psal v roce 1934 do dívčího památníku. Byl to pozdější major Václav Knotek, který před II. světovou válkou učil na škole ve Studenci. Jeho dramatický život a tragická smrt byla vyličeána v řadě knih, proto uvádím na doplnění jen několik slov. Pan učitel Knotek měl za ženu Zdeňku, sestru pana Miloslava Háka. Před okupací se jim narodili dva synové, po válce dvě dcery. Václav Knotek pracoval v odboji od samého začátku, v roce 1940 uprchl do Velké Británie, kde byl hlavním šifrantem radiových zpráv výsadkářů, kteří se nacházeli na území Čech a Moravy. Tím se také vysvětluje pobyt parašutistů u Hákových. Paní Knotková byla internována v tábore ve Svatobořicích. Také život této ženy byl naplněn bolestí a utrpením. Nyní žije se svými dětmi ve Velké Británii.

Nakonec cituji část charakteristického dopisu, který Václav Knotek napsal svému příteli, vojákovi čs. armády v Anglii, dne 3. srpna 1941: „A nyní zase o Tvých starostech. Velice mě udivil Tvůj povzdech nad „kariérou“. Proboha, snad jsi nepřišel dělat kariéru? Či snad se chceš postavit na roveň některým kreaturám, které hledají ty nejjobskurnější cesty, aby nějakou kariéru udělaly? Víím, že časem se všechny ty věci zde již přejídají, že slabší náúry podléhají davové psychóze emigrantů, ale to se nesmí stát nám, kteří jsme přišli ze zcela jiných pohnutek. Naší povinností je dříít a dříít a věř, že se i zde najdou lidé, kteří nakonec práci ocení. Velmi rád bych si s Tebou o těchto věcech promluvil, protože do nich vidím dosti dobře, ale nejraději ústně, protože se to nedá tak snadno vysvětlit.“

Na majora Václava Knotka bohužel žádné vysoké ocenění nezbylo, ačkoliv splnil svou vojenskou přísahu až do toho hrdla. Paní Hákové se rovněž nedostalo žádného zvláštního uznání. Tak svět odplácí, ale oni toužili jen přispět k osvobození své vlasti.

Dodávám, že major Václav Knotek zemřel tragicky v cele StB ve Washingtonově ulici dne 16. 6. 1948. Je to téměř na den šest let potom, kdy 18. června zahynuli hrdinnou smrtí parašutisté v Resslerově ulici v chrámu sv. Cyrila a Metoděje. S těmito lidmi udržoval Václav Knotek radiotelegrafický styk, když působil jako hlavní šifrant za války v Anglii. Ani zde příbuznost jeho osudu s vykonavateli spravedlivého rozsudku nad Heydrichem nekončí. Člověkem, který jej StB udal, byl dle odborné literatury bývalý parašutista Svoboda, který měl původně s Josefem Gabčíkem provést atentát na Heydricha. Při výcviku se zranil a byl nahrazen Janem Kubišem.

Dalším hostem studenecké školy byl ve spolupráci se společností Suchánek & Walraven, s. r. o., Pieter Boersma, bývalý vicerektor Veenlanden College v Mijdrechtu (1800 studentů), současný předseda křesťanského společenství v téže městě a vyslanec Nadace firmy Walraven. Prohlédl si celou školu, podíval se na výuku do třetí třídy a právě „třetíáci“ byli ve svých jazykových projevech odvážnější než jejich starší spolužáci. K dobré náladě mu zahráli nejmenší „muzikanti“ na flétny a poté se vydal na prohlídku naučné stezky a okolí školy. Na závěr nám napsal několik řádek do školní kroniky:

Mein Besuch der eure Schule hat mich sehr beeindruckt. Die Schule ist nicht nur sehr schön gepflegt, sondern – das Wichtigste – überall in der Schule sieht man daß Schüler gemacht haben, sieht man womit die Schüler beschäftigt sind. Hier ist eine schöne Pädagogiek, die ich sehr bewundere. Wo man in der Schule auch ist, nur sieht daß mit Kinder freudenvoll gearbeitet werdet, und daß die Kinder hier ein guten Platz haben um sich zu entwickeln. Und dann auch noch der Garten. Unternehmungs, nicht nur ausgedacht, doch realisiert. Wo sieht man das in die Welt? Naturunterricht im eigenen Garten.

Bei meinem Besuch wuß mein Schulherz bewegt und mein Pädagogisch Herz umgetan: Hier ist ein Platz wo Schüler recht kommen und lernen in einer stark pädagogisch ausgedachte Umgebung. Es war mir eine große Freude hier gern zu können.

Návštěva Vaší školy na mě velmi zapůsobila. Škola je nejen dobře udržována, ale, a to je důležité, všude je vidět, že žáci pracují, že jsou zaměstnáni. Je zde příjemné pedagogické prostředí, které obdivuji. Ve škole je vidět, že se s dětmi pracuje radostně a že mají dobré místo pro svůj rozvoj. A také zahrada, nejen nápad, ale i realizace. Kde to uvidíte ve světě? Vyučování o přírodě ve vlastní zahradě.

Během návštěvy se rozpochybovalo mé školní srdce a mé pedagogické srdce vidělo: zde je místo, kde se žáci učí v promyšleném pedagogickém prostředí. Byl jsem velmi potěšen a rád, že jsem to zde poznal.

Poděkování za přijetí našeho milého hosta nám zaslal i generální manažer společnosti Suchánek & Walraven Vladimír Suchánek:

Děkuji za přijetí pana Pietra Boersmy a ukázkou školy. Vaši školu hodnotil velmi kladně, byl nadšen z úpravy interiérů a parkového stylu v okolí, byl překvapen plynou angličtinou doprovodu a vysoce ocenil osobu pana ředitele. Jelikož procestoval nespočet škol po celém světě, od Harvardu po rozvojové země, je toto hodnocení, podle mne, velkým komplimentem vaší práce.

Památce Antonína Šorma

Zásluhou sběratelského koníčku Václava Šedivého se postupně dostáváme k řadě cenných regionalistik (materiálů o Studenci a okolí) a chceme se o ně podělit s našimi čtenáři. Ze sborníku Kalendář opuštěných přinášíme článek o studeneckém rodáku Antonínu Šormovi a jeden z jeho posledních příspěvků do tohoto časopisu z roku 1947. Autor vzpomínkové stati Vilém Bitnar (1874–1948) patřil k významným představitelům katolické historiografie.

Minulý ročník našeho kalendáře „Přítel opuštěných“ byl již vytištěn, když přišla smutná zpráva, že Pánem života byl odvolán navždy p. Antonín Šorm, který Přítel opuštěných sestavoval téměř po dvě desetiletí... I když jsme věděli, že zdraví p. redaktora Šorma bylo v poslední době podlomeno a že byl pracemi vyčerpán, takže nemohl ani všechny rukopisy do minulého ročníku kalendáře dodat včas a bylo nutno sestavení kalendáře svěřiti novému redaktorovi, přece jsme věřili a on sám byl o tom přesvědčen, že se po zotavení opět vrátí ke své práci a zase bude moci ke cti svého patrona sv. Antonína dále redigovati kalendář „Přítel opuštěných“. Ale Bůh chtěl jinak. Jeho dělník byl podle jeho záměrů hotov se svou prací na svém poli, i když mu bylo teprve 57 let.

Životní rámec ohromného a zajímavého díla Šormova je opravdu velmi jednoduchý ve srovnání s tím, co vykonal. Antonín Šorm se narodil dne 15. února 1890 ve Studenci u Jilemnice, studoval obchodní akademii v Hradci Králové a stal se potom úředníkem filiálky Živnobanky v Pardubicích. Tam působil do r. 1915, kdy musil nastoupit vojenskou službu. Jako voják se účastnil bojů na ruské frontě, zvláště ofensivy Brousilovy, a na frontě italské, kde bojoval na Soči, pak v Tyrolsku a na Piavě. V červnu 1919 byl ještě na Slovensku a pak celý rok pracoval při okupaci Podkarpatské Rusi. Když se vrátil domů, stal se vrchním úředníkem Živnobanky a při zakládání filiálky Moravsko-slezské banky v Praze přešel do jejich

služeb jako účetní. V tomto prostém životním rámci rozvíjel překvapivě rozsáhlou činnost folkloristickou, zaměřenou převážně na náměty rázu náboženského. Svoje bádání a výzkumy zveřejňoval jednak v různých časopisech, jednak v menších i rozsáhlejších sbornících, které vydával nejčastěji sám s krajní obětavostí a výlohami. Aby se této práci, u nás neznámé nebo zanedbávané, mohl věnovat ještě dokonaleji, opustil r. 1927 i svou bankovní existenci a přešel v květnu do služeb hlavního magistrátu Prahy. Od té doby téměř každým dnem rostle dílo tohoto horlivého katolického propagátora katolické kultury tak, že by za nějakých pětadvacet let jeho mužného života vyplnilo několik silných svazků.

Připomeňme si aspoň některé, nejdůležitější z jeho prací.

Velikou láskou Šormovou byly zvony. Když byly v chrámu u Matky Boží před Týnem svčeny nové zvony, nazvané Sv. Václav a Sv. Josef, napsal Šorm slavnostní list „Z dějin Týnských zvonů“. Brzy potom vyšel jeho krásný výbor Pověsti o českých zvonech, k němuž se druží menší monografie Zvony chrámu Páně svatého Antonína v Praze. V rukopise zůstala připravena sbírka lidových dokumentů o zvonech a kniha o dějinách rekvizice zvonové v Čechách.

Celonárodního významu dosahují Šormovy krásné sborníky, které slovem i obrazem zachycují projevy české kultury náboženské. Tak kult svatováclavský sloučil s hlubokou úctou k osobnosti biskupa Podlahy. Společně s tímto velikým biskupem vydal Průvodce výstavou svatováclavskou, Svatováclavský kalendář na jubilejní rok millennia mučednické smrti světce Václava 1929. A když jeho vzácný přítel odešel na věčnost, vzpomněl na něj prací Za biskupem Antonínem Podlahou a Umělecké sbírky biskupa Antonína Podlahy.

Oslava sedmistého výročí smrti sv. Františka Serafinského podnítila jej k vydání několika sborníků, z nichž první Sborník úcty svatého Antonína Paduánského v českých zemích přináší stati literární, výtvarnické i lidovědné i řadu vzácných, reprodukcí obrazů a rytin svatoantonínských. Sborník Svatý František z Assisi v Čechách, obsahující jedinečné studie o české kultuře františkánské, je doprovázen také dokonalým výběrem materiálu obrazového. První ze sborníků je doplněn ještě Kázáním ptáčkům, v němž jsou obsaženy básnické výrazy zvláštního námětu

serafinské kultury. Druhý sborník je doplněn výběrem legend o světcově lásce k tvorstvu, nazvaným Svatý František a příroda.

O úctě různých méně známých světců v naší vlasti pojednávají monografie, jako na příklad Úcta sv. Viléma Akvitánského, Poutní místo a úcta svěťce Romedia v naší vlasti, Kterak naši předkové uctívali s. Gotharda, Úcta svatého Starosty v našich zemích, Úcta svěťce Floriána v našich zemích, Svatá Anna v lidové úctě v Čechách a na Moravě, Úcta svěťce Leopolda v Čechách a na Moravě.

Těchto několik poznámek, které jsme ocitovali z památníčku na Antonína Šorma, ze vzpomínkové stati p. Viléma Bitnara, stačí, abychom si uvědomili, jaký kus práce p. Antonín Šorm vykonal a co jsme v něm ztratili jeho smrtí. A mluví za něj a pro něj také osmnáct ročníků kalendáře „Přítele opuštěných“, který s láskou a trpělivostí redigoval a v němž otiskoval spoustu svých výzkumů a zajímavostí až do své smrti 26. 9. 1947.

Byšický kostelíček

K nejkrásnějším vycházkám v okolí Bělohradu náleží procházka k jihu na Byšičky. Na strmém vrchu před výkrojem lesů, jen hřbitůvkem obklopen a lesními stromy zastíněn, dumá byšický malebný kostelíček.

Již roku 1267 bývala tu osada Byšice, jež v husitských válkách zanikla. Nynější filiální kostel, zasvěcený svatému Petru a Pavlu, jest slohem z různých dob, má románskou apsidu, nejstarší v celém okrese, gotické kněžiště a loď z doby mnohem pozdější. Dříve stávala ještě na hřbitově stará dřevěná zvonice.

Dnes tu stojí kostel osaměle. Lidová pověst vypravuje o jeho osiřelosti dojemnou pověst:

Tam, kde stojí byšický kostelíček, bývalo dávno a dávno veliké město. Hořice byly ještě malou vesnicí a po Bělohradě nebylo ani památky. Lidem se v něm dobře dařilo, protože vedli čilý obchod nejen s blízkým zámožným okolím, ale i do hor Krkonoš.

Mnozí obyvatelé vesnice zpyšněli, stavěli si vysoké domy a ozdobovali je zlatem a stříbrem. Zato jejich kostelíček uprostřed na vršku, zasvěcený apoštolským knížatům sv. Petru a Pavlovi, byl zapomínán a zanedbáván. Ani staré babičky jej už nevyhledávaly.

Ve městě se jednou konala veliká slavnost v přírodě. Vše výskalo, radovalo se, jedlo a pilo na lukách před městem. Najednou se nad Kumburkem objevila veliká mračna, k bouři. Rozpoutala se strašná vichřice, všichni spěchali domů, ale ve městě

bylo teprve zle. Země se chvěla, pukala a za blesků i hromů se široce rozevřela, pohlcující temnotou zahalené město.

Když druhého dne vysvitlo slunce, nebylo po městě ani památky, v rozryté zemi se zrcadlily jen temné kaluže tam, kde dříve proudil nejčilejší život.

Kostelíček na vršíčku však zůstal stát. Když později přišli lidé ke kostelíčku na pouť, uviděli při zdi dvě malé jamky, jako když někdo poklekne do měkké půdy. Byly prý to otisky kolen apoštola sv. Petra, který tu prosil Boha za město, ale zachránil pouze kostelíček.

V letech šedesátých až osmdesátých minulého věku sídlil na Byšičkách poustevník, poslední svého věku a druhu v Čechách, býval oděn františkánským hábitem a opásán bílým cingulem. Mnozí lidé z celého Podkrkonoší sem putovali jen proto, aby skutečného poustevníka spatřili na vlastní oči a přesvědčili se o jeho odřikavém životě.

Byšický poustevník byl vlastně františkánským terciářem. Vlastním jménem slul Augustin Hoření, řeholním Petr Regulatus. Byl původně rolníkem v Železném Brodě, obchodoval kdysi i přádlem a máslem. S tímto zbožím zajížděl z hor do kraje. Tehdy byl v Podkrkonoší hojně rozšířen laický třetí řád sv. Františka. Do něho vstoupil i Augustin Hoření, jenž toužil po životě poustevnickém. Odstoupil své hospodářství synovi a zajistil si výměnek a v Bělohradě na zámku slíbil ochraňovati kostel i hřbitov na Byšičkách, když mu bude dovoleno při tamním chrámu upravit si bývalou márnici na poustevnu. Povolení dostal.

Z počátku budil svým neobvyklým zjevem pozornost a nevázaná cháska mu činila mnohá příkoří, jmenovitě večer jej znepokojovala, že ustrašen nejednou přiběhl do dvora pod vrchem. I zvoněním na poplach se dovolával pomoci lidské, když se naň dobývali zloději. Konečně si však na něho lidé zvykli a nechali jej na pokoji.

Později prodal výměnek synovi a za stržené peníze zvelebil poustevnu, zřídil kolem vršku křížovou cestu a postavil ve své poustce pěkný betlém řezbářem Josefa Pátého v Pecce. V poustevně měl vzorný pořádek a čistotu, stěny obloženy mechem proti zimě, na stěnách obrazy svatých, v létě plno květin.

Lid mu říkal „poustevník“ nebo „Augustínek“. Dožil se značného stáří, téměř osmdesáti let. V dubnu 1880 se cítil nemocným, a poněvadž mu bylo na Byšičkách velmi smutno, přibelhal se s uzlíčkem na faru do Bělohradu, kde brzy nato zemřel.

Kostelíček se vždy z jara odívá slavnostním panenským hávem, když kvetou sedy třešní, a tone v záplavě jejich květů. Když pak třešně uzrávají, slaví se tu pouť a celé návrší oživne každoročně nespočetnými poutníky ze široka i daleka.

Z vděčnosti k Ježíšku

Vánoční vzpomínka z 1. světové války

Tenkrát v 16. roce, na ruské frontě před Vánocemi, se naše jednotka ubytovala v téměř liduprázdné vesnici kdesi v Haliči. Část našeho útvaru zabrala prázdný statek, kde v menší světnici nás bylo 7 Čechů a do velké světnice se nastěhovali Maďaři a Rakušané. Venku byla dosti tuhá zima, ale nám bylo dobře u vytopených kamen. Nadešel Štědrý den a s ním i ten posvátný večer. Kdosi přinesl stromek, který se ozdobil vším, co kdo měl. Některé drobnosti z balíčků z domova, třeba i krabice s marmeládou, anebo s mazadlem na boty. Všichni jsme seděli kolem stromku, zapálili svíčky, vzpomínali na domov a na naše rodiny, jak v té válečné bídě ty vánoční svátky přežívají. Zpívali jsme i koledy. Našli jsme v baráku starou harmoniku, ale nikdo na ni neuměl hrát. Tu nás napadlo, že v kůlně je zavřen jeden ruský zajatec a ten že by mohl umět na ni hrát. Já měl ten večer zrovna strážní službu, a tak jsem ho přivedl. Opravdu hrát uměl. Nejdříve hrál ty jejich dumky, ale pak se chytil i na naše koledy. Já mu k tomu bubnoval na šálek. Na svátky byl lepší přiděl potravin, ba i rum na grog. Vše jsme dali i tomu zajatci. Poplácali ho po zádech a říkali mu: „Ty Slovan, i my Slované.“ On se spokojeně usmíval, ale zda tomu rozuměl, to nevím. Bylo mu u nás dobře. Asi v 11 hodin oslava skončila. Kamarádi zalehli a já jako strážný odvedl Rusa zpět do kůlny, kde měl deky a kožich proti mrazu. Zavřel jsem u kůlny závoru a šel se ještě na chvíli do světničky ohřát. Na frontě byl klid, neb se dodržovala jakási nepsaná dohoda, že se o vánočních svátcích nebojovalo. V tom teple jsem podřimoval, až jsem usnul. Když jsem se asi za hodinu probudil, bylo nutné jít hned na obchůzku a také zkontrolovat zajatce. Jaké však bylo moje zděšení, když Rus byl pryč. Kůlna byla prázdná a v doškové střeše díra, kudy náš povedený Slovan utekl. Využil naší nepozornosti a za to vše, co jsme mu ten večer dali, se nám takto odměnil. Musel vědět, že nás s tím přivede do velkého maléru. Běžel jsem to ohlásit veliteli, který bydlel o dvě chalupy dále. Ten ihned vyhlásil poplach v domnění, že bude uprchlík hned dostižen, ale nebyl. Při zjišťování, proč mohl zajatec utéct, vyšlo najevo ze strany Maďarů, co se té noci u nás Čechů konalo. I když jsme s Maďary bojovali na jedné straně fronty, neměli jsme se rádi. Velitel mi tehdy řekl, že je to se mnou velmi zlé, že to musí ohlásit na štáb a já že budu postaven před vojenský soud pro hrubé porušení vojenské disciplíny. Za války na frontě ve strážní službě to znamenalo jasný rozsudek – trest smrti zastřelením. Propadl jsem tehdy velkému stresu, ani ne tak kvůli sobě, já bych se už nějak s Bohem smířil, ale ze strachu o rodinu, co s ní bude, když se nevrátím, která byla i tak v zoufalém stavu.

Po naší svatbě v 9. roce jsme od pana Etricha koupili na Horce barák. Byla to jakási chýše, kde mně při tkalcování zhášela větrem petrolejová lampa. Na zimu se musela světlice z venku obkládat slámou, abychom v ní nezmrzli. Celková výměra pozemku včetně zahrady činila pouze 3 korce, což tak vystačilo pro chov koz. Byla to levná koupě, přesto nám zůstal ještě dluh. Před vypuknutím války šla velmi mizerně tkalcovina. Špatná „forota“, málo se vydělalo, a tak nebylo z čeho splácet tento dluh. Tou dobou se ještě naskytla výhodná koupě dalšího pole, které bylo přímo u naší chalupy. Janouškovi, kteří to pole prodávali, byli velmi hodní lidé. Nabídli nám ho, i když věděli, že ho nemáme čím zaplatit. Přestože o toto pole měl zájem i pan Junek, prodali ho na splátky nám, protože jsme měli malé děti a pro budoucnost to pole potřebovali více. V této obtížné době jsem musel v 15. roce narukovat na frontu. Celá starost o hospodářství a obživu rodiny zůstala na mé manželce Anežce. Ta se musela postarat o dvě malé děti. Jenda byl 6letý, Stáňa 3letý a třetího potomka jsme očekávali. V této obtížné situaci se stalo, že přišel na kontrolu četník zjišťovat sociální poměry naší rodiny kvůli vyměření válečné podpory. Jak se říká: „Všechno zlé na něco dobré.“ Před barákem byl na látkové tkanici uvázan pes. Ten jak uviděl četníka, ve snaze ochránit svoji paní vyskočil na milého strážce pořádku, chytil ho za širokou klopou a tu mu natrhl. Manželka psa odtrhla, zavřela do síně a zděšením se celá roztrásla a rozbrečela. S ní ještě brečely obě děti, které se držely za sukni. I když to byl rakouský četník, musel být dobré povahy. Vida tu zoufalou scénku, roztrěsenou paní se dvěma malými dětmi a třetí, že už nedá na sebe dlouho čekat, a k tomu ještě tu hroznou chýši, pravil: „Milá paní, uklidněte se, vidím, že máte tak velkou bídu, že nemáte ani na pořádný řetízek na psa. To už nemusím chodit ani dále něco zjišťovat.“ Opravdu pak dostala celkem slušnou podporu, že z ní ještě pomalu splácela dluh za nově koupené pole.

Asi v tomto smyslu jsem seznámil velitele s mou rodinnou situací. Ten, i když byl Rakušan, se nade mnou smíloval a řekl: „Nechci připravit tvoje malé děti o tatů. Dám ti ještě šanci. Modli se, abychom toho uprchlíka chytili ještě do rána, protože ráno ho musíme předat na štáb k výsledku. Je to důležitý zajatec, má vypovídat o situaci v ruské armádě. Když ho nebudeme mít, musím nahlásit vše, co se tady událo, jinak o tom pomlčím. Musím tě ale potrestat.“ A tak dle tehdejších zvyklostí byl vyřčen trest „uvázání ke kůlu“. To znamená svázané ruce vzadu a za ně přivázané ke kůlu, a to tak, abych se nohama nedotýkal země. Bylo to velmi bolestivé, zvláště na klouby. Za chvíli jsem bolesti omdlel. Byl jsem odvázan a po chvíli opět přivázan a tak se to opakovalo celou noc. Ve chvílích vědomí jsem se v duchu modlil a prosil Ježíška, aby v této posvátné noci Rusa chytili a mne zachránili. Má velká prosba v pomoc Ježíška se k ránu vyplnila. Rus byl dopaden na samé hranici fronty „na drátech“, odkud mu zbývalo jen pár metrů mezi svoje.

Takovou radostnou zprávu jsem za celý život nezažil jako tenkrát. Pevně jsem věřil, že velitel svoje slovo dodrží, a taky dodržel. V té velké radosti jsem necítil vůbec žádnou bolest, moc jsem děkoval Ježíškovi a zůstal mu pak po celý svůj další život vděčný. Neměl jsem však ještě vyhráno, vždyť válka trvala dále a ještě mnoho nebezpečí v dalších letech mne očekávalo. Vše jsem však ve zdraví přestál a šťastně se navrátil ke své rodině.

Doslov: Tento životní zážitek nám několikrát o Vánocích tatínek vyprávěl. Ježíškovi opravdu zůstal po celý život vděčný a z vděčnosti k němu vyrobil krásný betlém, který jsme vždy na Štědrý den doma s velkou úctou stavěli. Před betlémem jsme se na Štědrý den modlili a zpívali koledy, které tatínek doprovázel hrou na housle. Toto kouzelné prožití Vánoc za našeho dětství již zmizelo v nenávratnu a jen ten betlém jako vzpomínka zůstal. Tento 90 let starý betlém máme stále uložený jako rodinnou památku pro další generace.

dle vyprávění svého otce napsal Oldřich Kuřík z Horky

Mladí hasiči ze Studence

Hasičské soustředění mladých hasičů

O víkendu **8. 10.–9. 10.** se konalo **hasičské soustředění** pro mladé hasiče ve Studenci. Sešli jsme se v sobotu v 10.00 a konec soustředění byl naplánován na neděli kolem 15.00. Soustředění se zúčastnilo 18 dětí, 2 vedoucí a pomocníci. Počasí nám nepřálo – pršelo a byla zima, i přesto se našly chvílky bez deště a šli jsme ven.

Cíl soustředění byl: **zopakovat veškeré poznatky na soutěžní hru Plamen**. V sobotu dopoledne si s vedoucí Mirkou mladí hasiči zopakovali požární ochranu pomocí pokusů. PHP práškový nám nahradila hrubá mouka, PHP sněhový vata a PHP vodní voda. Dětem se pokusy moc líbily a opravdu si to zapamatovaly (pokusy najdete na našich stránkách v rubrice pro vedoucí mladých hasičů v článku pokusy). Nejvíce se mladým hasičům líbilo, když oni sami si pokusy mohli vyzkoušet. Dále jsme zopakovali orientování mapy po-

mocí buzoly na sever a byl tu oběd. Po obědě se hasičárna změnila na závodní dráhu. Rozmístili jsme stanoviště a mladí hasiči plnili zadané úkoly (opakování topografie, vázání uzlů, požární ochranu...). Počasí se na chvíli umoudřilo, a tak jsme šli ven vyzkoušet naši sílu v rukou – překonání překážky po vodorovném laně. Před večeří (párek v rohlíku) jsme si povídali o pravidlech při práci s ohněm, jak předcházet požáru a co v případě požáru udělat. Vytvořili jsme hasičské auto a pak už si jen hráli a hráli až do 00.30, kdy se zhasla poslední světla v klubovně a šli jsme všichni spát.

V neděli ráno byl budíček v 7.00. Dopoledne proběhla výroba hasičské helmy s vedoucí Verčou a po svačině jsme pro děti připravili kolem školy hasičský závod všestrannosti nanečisto. Mladí hasiči běhali po stanovištích a plnili úkoly podle směrnic hry Plamen. Odpoledne si zastříleli ze vzduchovky a už tu byl čas uklidit hasičskou klubovnu. Poděkovat dětem za jejich účast. Popřát jim hodně úspěchů na sobotní soutěži a rozejít se domů.

A teď už jen zbývá držet mladým hasičům ze Studence v sobotu palce.

ZPV 2011 – 1. místo mladí hasiči ze Studence

V sobotu **15. 10. 2011** se v Levínské Olešnici konal **Závod požárníké všestrannosti** (podzimní kolo hry Plamen). Soutěže se zúčastnilo 43 družstev mladší kategorie (z toho 3 družstva ze Studence).

V sobotu ráno bylo opravdu chladno. Teploměr ukazoval –3 stupně. Řádně oblečení jsme vyrazili do Levínské Olešnice Transportérem (řidič Jiří Vancí)

a jedním osobním autem (Eva Linková, která jela jako pomocník za Studenec na stanoviště k topografii). Po nástupu kolem 9.40 se začalo soutěžit. Naše družstva dostala startovní čísla 35, 37 a 39 a jejich start byl naplánován kolem 12.00. Celý den svítilo sluníčko, které zpříjemnilo dnešní chladné dopoledne.

↑ *Studenec A*

← *Studenec B*

↓ *Studenec C*

Za **Studenec A** soutěžili: velitel *Eliška Hamáčková, Renata Trejbalová, Petra Bachtíková, Barbora Vanclová a Valerie Jiroutová.*

Za **Studenec B** soutěžili: velitel *Matěj Kolář, Filip Ulman, Radim Link, Šimon Ulvr, Josef Vancl.*

Za **Studenec C** soutěžili: velitel *Nikola Hamáčková, Daniel Mečír, Adélka Nosková, Ondřej Vaniček, Denis Šabata.*

Závodníci si před startem ještě zopakovali pár poznatků a plni sil se pustili do závodění. Všechna družstva ze Studence vyběhla po sobě a my jsme v cíli s netrpělivostí čekali, zda se nám i naši nejmenší vrátí v pořádku. Vše dobře dopadlo a v cíli dostal každý člen družstva za účast na závodě medaili a velitel družstva diplom. Pak následoval oběd a jeli jsme domů. Na výsledky jsme nečekali. Večer v 21.30 se šla vedoucí Mirka podívat na internetové stránky, zda tam již nejsou výsledky dnešního závodu. A byly tam. A ani Vám nemůžu popsat slovy, jaké překvapení bylo, když na výsledkové listině na **1. místě se objevil Studenec A** s třetím nejrychlejším časem a pouze 4 trestnými body za střelbu ze vzduchovky. Byla to nádhra. Neuvěřitelné.

1. Studenec A	čas 0:31:36	(trestné body 4)
2. Martinice A	čas 0:32:20	(trestné body 9)
3. Poniklá	čas 0:35:23	(trestné body 11)

Ostatním družstvům se také dařilo. **Studenec B** se umístil na krásném **15. místě** a **Studenec C na 27. místě** ze 43 družstev. Podrobné výsledky na hasici.studenec.cz.

Všem mladým hasičům moc, moc, moc gratulujeme. Předvedli opravdu krásné výsledky. „Jsme na Vás opravdu pyšní.“ Za jejich výkon na ně v pondělí na hasičském kroužku čekalo překvapení – nanukový dort, dětské šampáňo a holky za první místo dostaly malý dáreček.

vedoucí mladých hasičů: Mirka Vanclová a Veronika Vanclová

Sportovní klub Studenec

Fotbal

Český fotbal neprožil v roce 2011 rozhodně klidné období. Nejprve se rozhořel boj o finanční prostředky, které Ministerstvo financí ČR odmítlo dále poskytovat prostřednictvím ČSTV, neboť tato organizace byla dle sdělení MF ČR jediným zachovalým a nezměněným pozůstatkem Národní fronty a většina finančních prostředků byla údajně spotřebovávána početnou hierarchií sportovních funkcionářů. Proti tomuto stavu byl vyhlášen slogan „Peníze pro kluky v trenýrkách“ a finanční prostředky byly rozdělovány prostřednictvím jednotlivých sportovních svazů. Fotbal jako největší sportovní svaz ukousl největší krajíc a na „kluky v trenýrkách“ ve Studenci z tohoto krajíce připadlo něco přes 21 000 Kč (bylo použito na částečnou úhradu ochranných sítí na hřišti mladší přípravky).

Druhým výrazným „zpestřením“ bylo odstoupení předsedy Ivana Haška v polovině funkčního období na valné hromadě v červnu 2011, kde se mimo jiné Českomoravský fotbalový svaz přejmenoval na Fotbalovou asociaci České republiky. Fotbal se ocitl bez předsedy a ambiciózní plány na modernizaci řízení fotbalu začaly nabírat zpoždění, neboť se rozhořel zákulisní boj o nového šéfa fotbalu, který byl ukončen až na druhý pokus, když byl zvolen kandidát za Moravu, jablonecký Miroslav Pelta (zároveň předseda Libereckého fotbalového svazu). Volba nového předsedy byla označena různými stranami jako Pyrrhovo vítězství, takže fotbal vlastně prohrál (největší vliv totiž získal bývalý rozhodčí spojovaný s cinklým jarem Roman Berbr). Vyhlášenou prioritou se tak stává reprezentace a uvidíme, jak z toho vyvážnou „kluci v trenýrkách“. První novinkou již od roku 2012 budou povinné členské příspěvky odváděné asociaci, které dosud fotbal jako jeden z mála svazů nevybíral.

Třetím horkým tématem byly výkony reprezentace, která nakonec na mistrovství Evropy postoupila, ale hodně fanoušků ztratila. Ani jejich návrat z vítězné baráže tuto situaci příliš nevylepšil. A tak asi největší devízou českého týmu pro evropský šampionát je to, že mohou jen překvapit.

Rok 2011 ve studeneckém fotbale přinesl obdobný obrázek jako v předchozích letech. Spokojenost panovala s výsledky mládežnických družstev, když u starších žáků a u dorostu je v současné době již považováno za úspěch, že vesnický oddíl toto družstvo alespoň dá dohromady. Před pár lety hrálo okresní přebor starších žáků 16 týmů (přeborníkem se tehdy stali studenečtí žáci s Jirkou Povrem a Martinem Kupcem) a současný okresní přebor se hraje o 7 týmech. Přibývá oddílů, které nemají mládežnické celky vůbec.

Mladší příprava

Od letošní sezóny 2011/2012 došlo ke změně soutěží nejmladších fotbalistů. Heslem nové strategie je nechat malé fotbalisty hrát s cílem zdokonalovat jejich individuální dovednosti. Snížil se počet hráčů na 4+1 a hlavním cílem není výsledek, ale hra samotná (dle nového soutěžního řádu je dokonce zakázáno zveřejňovat výsledky). Studenecká mladší příprava pod vedením Vaška Vancla, Honzy Paučka a Pepy Šedivého má přihlášena dvě družstva, která byla zařazena do skupiny Sever. Áčko tvoří hráči ročníku narození 2003 a běčko ti začínající ročníku narození 2004 a 2005. Áčko tuto skupinu suverénně vyhrálo a na jaře bude hrát o 1. až 8. místo s prvními čtyřmi celky z obou skupin. Běčko bojovalo statečně s každým soupeřem a nejprve se radovalo z každé branky a později i z prvních bodů. Na jaře budou naši nejmenší hrát o 9. až 16. místo se zbylými celky z obou skupin.

Výsledky:**Studenec A:**

Martinice	8:3	T. Jandura 3, Hrubý a D. Jandura 2, Vondra
Horní Branná	16:0	T. Jandura 7, Hrubý 5, D. Jandura 4
Vysoké	20:1	T. Jandura 9, Hrubý 7, D. Jandura 3, Vondra
Jablonec A	6:2	T. Jandura a D. Jandura 2, Hrubý, Pauček
Jablonec B	20:0	T. Jandura 8, Hrubý 7, D. Jandura 3, Pauček 2
Vysoké	10:2	D. Jandura 6, T. Jandura a Pauček 2
Jablonec A	8:0	T. Jandura 4, Hrubý a D. Jandura 2
Jablonec B	14:0	D. Jandura a Hrubý 5, T. Jandura 2, Pauček, Vondra
Studenec B	8:2	Vondra a Hrubý 3, Trejbal a Pauček
Martinice	6:0	D. Jandura 3, T. Jandura 2, Hrubý
Horní Branná	18:0	Reiner 7, Hrubý 4, D. Jandura a T. Jandura 3, Vondra
Studenec B	8:1	Pauček 4, Hrubý 3, Trejbal

Studenec B:

Martinice	0:23	
Horní Branná	0:9	
Vysoké	1:1	Vondra
Jablonec A	1:18	Militký
Jablonec B	0:6	
Vysoké	2:1	Šimáček, Trejbal
Jablonec A	0:12	
Jablonec B	1:1	Trejbal
Studenec A	2:8	Militký 2
Martinice	0:14	
Horní Branná	3:2	Militký 3
Studenec A	1:8	Štefan

Střelci branek Studenec A:

42 – Tomáš Jandura	11 – Honza Pauček
40 – Matyáš Hrubý	7 – Lukáš Vondra, Vojta Reiner
33 – Dan Jandura	2 – Lukáš Trejbal

Střelci branek Studenec B:

6 – Matyáš Militký
2 – Lukáš Trejbal
1 – Kuba Šimáček, Lukáš Vondra, Honza Štefan

Tabulka:

1. SK Studenec A	12	12	0	0	142:11	36
2. Sokol Martinice	12	9	1	2	108:27	28
3. Sokol Jablonec A	12	8	1	3	112:32	25
4. Sokol Horní Branná	12	3	0	9	31:92	9
5. Sokol Jablonec B	12	2	2	8	24:93	8
6. TJ Vysoké nad Jizerou	12	2	2	8	17:87	8
7. SK Studenec B	12	2	2	8	11:103	8

Starší přípravka

Do týmu starší přípravy přešla většina hráčů okresních přeborníků z kategorie mladší přípravy a pod vedením Martina Hrubého a Lukáše Stránského bojovali převážně se staršími a vyspělejšími soupeři, neboť většina mužstva patří ještě věkem do kategorie mladší přípravy. Navíc na začátku sezóny odešel jeden z klíčových hráčů David Polák, který přestoupil do FK Baumit Jablonec nad Nisou. Mužstvo však bojuje o čelo tabulky a škoda některých zbytečně ztracených bodů vinou absence některých hráčů a neproměňování vyložených brankových příležitostí.

Výsledky:

Kruh	8:1	Šír 4, D. Jandura 2, T. Jandura a Hrubý
Sedmihorky	6:3	Hrubý 2, D. Jandura, T. Jandura, Polák, Šír
Semily	6:3	Hrubý 4, Šír, Mühlbach
Jablonec	3:5	Šír 3
Libštát	6:8	Šír 5, T. Jandura
Rovensko	3:3	Hrubý 2, Šír
Pěnčín-Turnov	10:9	Šír 6, Švandrlík 2, D. Jandura, Synek,
Jilemnice	8:1	Šír a Reiner 3, Trejbal, D. Jandura
Nová Ves	4:5	Hrubý, Šír, Reiner, Mühlbach
Lomnice	9:1	Hrubý 3, Trejbal, Reiner, Efenberk 2
Martinice	6:2	Hrubý 3, Pauček, Synek, Mühlbach
Vysoké	4:2	Šír 3, Tmej

Střelci branek:

28 – Pája Šír	3 – Tom Jandura, Lukáš Trejbal, Aleš Mühlbach
16 – Matyáš Hrubý	2 – Pepa Efenberk, Láďa Synek, Fanda Švandrlík
6 – Vojta Reiner	1 – Vašek Tmej, David Polák, Honza Pauček
5 – Dan Jandura	

Tabulka:

1. Sokol Rovensko	11	9	1	1	80:21	28
2. SK Studenec	12	8	1	3	73:43	25
3. Jiskra Libštát	12	8	0	4	82:51	24
4. Sokol Martinice	12	7	1	4	62:43	22
5. Sokol Jablonec	11	7	1	3	61:36	22
6. SK Semily	12	7	1	4	60:44	22
7. FC Ingeo Lomnice	12	5	2	5	100:62	17
8. Sokol Nová Ves	12	4	4	4	49:56	16
9. FK Sedmihorky	9	3	3	3	46:48	12
10. TJ Vysoké nad Jizerou	12	3	2	7	37:85	11
11. SK Jilemnice	12	2	0	10	28:92	6
12. Sokol Kruh	12	2	0	10	40:83	6
13. FK Pěnčín-Turnov	11	2	0	9	34:88	6

Starší žáci

Z kádrů žáků odešel silný ročník 1996 a také trenér Ríša Nosek, kterého nahradil Petr Vanel, vedoucím mužstva zůstal i nadále Vítek Kuřík. Kádr mužstva tvoří pouze 11 hráčů, z toho 2 dívky (gólmanka Markéta Jiříčková a Tereza Stehlíková, obě z Čisté) a Adam Jezdinský, který bydlí v Jablonci nad Nisou a ke všem zápasům nedojíždí. Proto musel být kádr doplňován hráči starší přípravky. Žáci prohráli jen v prvním utkání s fyzicky vyspělejším soupeřem z Rovenska, v ostatní zápasech své soupeře přehráli.

Výsledky:

Rovensko	0:3	
Nová Ves	9:0	M. Vaneč a Horáček 3, Korotvička 2, Kuřík
Jablonec	15:1	Korotvička 7, Stehlíková, M. Vaneč, Jezdinský 2, Kuřík, Horáček
Roztoky	4:0	Korotvička 2, Jezdinský, Stehlíková
Víchová	2:0	M. Vaneč, Kalenský
Košťálov	3:1	Korotvička 3

Střelci branek:

14 – Vašek Korotvička	3 – Tereza Stehlíková, Adam Jezdinský
6 – Michal Vaneč	2 – Martin Kuřík
4 – Petr Horáček	1 – Aleš Kalenský

Tabulka:

1. Sokol Rovensko	6	5	1	0	30:1	16
2. SK Studenec	6	5	0	1	33:5	15
3. Sokol Roztoky	6	2	2	2	13:20	8
4. FK Košťálov	5	2	1	2	17:9	7
5. Sokol Jablonec	5	1	1	3	8:35	4
6. Sokol Nová Ves	4	1	0	3	4:20	3
7. FC Víchová	6	0	1	5	6:21	1

Dorost

I kádr dorostu byl před sezónou postižen obdobným problémem jako kádr starších žáků. Své účinkování v mládežnických kategoriích ukončil ročník 1992, který přinesl našemu klubu řadu medailí v mládežnických soutěžích a oprávněně jsme očekávali jejich výrazné zapojení do týmu dospělých. Ono očekávání však zatím pokulhává, často zde však hráli hráči na hostování, kteří se vrátili do svých mateřských oddílů (M. Ježek, Kopáček). Do obou mužstev dospělých se zatím zapojili ze studeneckých hráčů David Bartoň a Jirka Šír, Martin Havlíček raději odešel na hostování do Zálesní Lhoty a Sváťa Čech je zraněn. A tak nejvýrazněji se prosazuje z Roztok hostující Petr Kupkár.

Po dohodě se stálými vedoucími a trenéry mužstva Tondou Pacholíkem a Lubošem Stránským nebyl zcela nový kádr přihlášen do krajských soutěží a využil možnosti hrát po několika letech okresní přebor. Lepším výsledkům zatím chybí především herní disciplína a proměňování brankových příležitostí.

Výsledky:

Horka	4:1	Vydra, Z. Klíma, Jan Pacholík, Jakub Pacholík
Víchová	1:2	Z. Klíma
Rovensko	3:3	Jakub Pacholík 2, Kuřík
Horka	0:3	
Víchová	2:3	Stránský, Kuřík
Rovensko	3:3	Kuřík, Hylmar, Horáček

Střelci branek:

3 – Jakub Pacholík a Matěj Kuřík 2 – Zdenda Klíma
 1 – Radek Vydra, Jan Pacholík, Tomáš Stránský, Kuba Hylmar, Vojta Horáček

Tabulka:

1. FC Víchová	6	4	1	1	14:11	13
2. Sokol Rovensko	6	2	3	1	19:20	9
3. Sokol Horka	6	2	1	3	19:16	7
4. SK Studenec	6	1	1	4	13:18	4

Béčko

Béčko pokračovalo ve své spanilé jízdě i na podzim a dovršilo sérii 15 zápasů bez porážky v mistrovských soutěžích, čímž ustavilo nový klubový rekord v rámci soutěží dospělých. Dvě porážky přišly až v samotném závěru, kdy již nebyl kádr úplný, citelně chyběl Vlado Letkovský, který mohl vzhledem ke svému trenérskému povinnostem ve Vrchlabí nastoupit jen k některým zápasům

a pouze první tři zápasy odehrál Roman Koudelka ml. a poté se již připravoval výhradně na lyžařskou sezónu (přesto stačil v těchto třech zápasech vstřelit 5 branek). I z tohoto důvodu je boj o čelo tabulky na jaře otevřený a mohlo by dojít k dalšímu rozšíření kádru při případném posílení áčka.

Nejlepší střelec B týmu Jirka Šír

Plné absolutorium za chod mužstva patří především Petru Bartoňovi, kterému pomáhal jeden z členů nejstarší zálohy soutěže Lád'a Klazar (záloha Holda, Koudelka st., Letkovský, Klazar čítala dohromady 168 let).

Výsledky:

Vysoké	1:1	Klazar
Dolní Branná	4:1	Letkovský 2, Koudelka ml., Pospíšil
Benecko	6:0	Koudelka ml. 4, L. Stránský, Albrecht
Košťálov C	4:2	Koudelka st. 2, Klazar, Letkovský
Vichová B	2:1	Šír 2
Bozkov B	5:4	Letkovský 3, Šír, Koudelka st.
Rovensko B	5:1	L. Stránský 2, Šír, Pospíšil, Koudelka st.
Rokytnice B	4:1	L. Stránský 2, J. Stránský, Koudelka st.
Tatobity	5:2	Letkovský 3, Klazar, J. Stránský
Nová Ves B	9:2	Šír 3, L. Stránský a J. Stránský 2, Buchar, Pospíšil
Bělá	2:2	Šír 2
Malá Skála B	1:1	T. Stránský
Horka	1:3	Šír
Poniklá	1:2	J. Stránský

Střelci branek:

10 – Jirka Šír	5 – Roman Koudelka ml. a st., Kuba Stránský
9 – Vlado Letkovský	3 – Vojta Pospíšil a Lád'a Klazar
7 – Lukáš Stránský	1 – Dušan Albrecht a Honza Buchar

Tabulka:

1. Jivan Bělá	14	11	1	2	49:15	34
2. Sokol Horka	14	11	0	3	57:30	33
3. SK Studenec B	14	9	3	2	50:23	30
4. FC Vichová B	14	9	2	3	40:19	29
5. SK Malá Skála B	14	9	1	4	38:32	28
6. Sokol Bozkov B	14	8	1	5	51:33	25
7. TJ Poniklá	14	8	1	5	44:37	25
8. Sokol Rovensko B	14	6	2	6	26:34	20
9. Sokol Dolní Branná	14	5	2	7	30:36	17
10. 1.FC Tatobity	14	4	4	6	33:32	16
11. HSK Benecko	14	4	0	10	22:45	12
12. TJ Vysoké nad Jizerou B	14	3	3	8	22:33	12
13. FK Košťálov C	13	2	1	10	17:43	7
14. Sokol Nová Ves B	13	2	1	10	20:47	7
15. Spartak Rokytnice B	14	2	0	12	22:62	6

Áčko

Úspěšné béčko zajistilo áčku další pobyt v okresním přeboru a před sezónou došlo ke změnám ve vedení týmu. Trenérské taktovky se jako hrající trenér ujal Martin Kuřík a jako vedoucí mužstva se na vedení týmu podílel Dušan Plecháč. Po slušné letní přípravě kádr doplnil Lukáš Stránský z Vrchlabí a k dalším výměnám došlo mezi kádry áčka a béčka.

I když je mužstvo po podzimu na obdobné pozici jako po loňské podzimní části, přesto došlo k výraznému hernímu zlepšení. K lepšímu postavení v tabulce chybějí desítky neproměněných šancí včetně několika penalt a více zkušeností dorostence Lukáše Vancla v brance. Nesporným kladem je však soudržnost kádru, a tak by na jaře měla být zahájena cesta vzhůru tabulkou. Podzim totiž tak trochu vystihuje referát z Krkonošského deníku z posledního podzimního utkání v Lomnici: *Hosté byli po celé utkání lepším týmem, ale nedokázali proměňovat své šance včetně pokutového kopu. Domáci dokázali využít dva rychlé protiútoky a s velkou dávkou štěstí získali tři body.*

Výsledky:

Horní Branná B	1:3	L. Stránský
Vysoké	1:2	J. Synek
Zálesní Lhota	2:0	L. Stránský, Hanzlík
Stružinec	4:0	L. Stránský, J. Synek, Albrecht, T. Chrték
Martinice	1:2	Brož
Roztoky	4:2	L. Stránský a J. Synek 2
Kruh	0:1	

Nová Ves	1:2	
Mříčná	2:3	Hanzlík, Kupkár
Libštát	3:3	Brož, J. Synek, L. Stránský
Košťálov B	2:3	Albrecht, J. Synek
Mírová B	2:2	J. Synek, Albrecht
Lomnice B	1:2	L. Stránský

Střelci branek:

7 – Lukáš Stránský a Honza Synek	1 – Tomáš Chrték, Petr Kupkár
2 – Zdenda Hanzlík, Dušan Albrecht, Luboš Brož	

Tabulka:

1. Sokol Nová Ves	13	11	1	1	49:20	34
2. Jiskra Libštát	13	9	2	2	43:22	29
3. FK Košťálov B	13	8	3	2	38:20	27
4. Sokol Mříčná	13	7	2	4	32:28	23
5. Sokol Stružinec	13	7	1	5	43:23	22
6. TJ Vysoké nad Jizerou	13	6	3	4	24:19	21
7. Sokol Horní Branná B	13	6	0	7	33:41	18
8. Sokol Martinice	13	4	5	4	37:38	17
9. Sokol Roztoky	13	4	2	7	25:27	14
10. FC Ingeo Lomnice B	13	4	2	7	20:38	14
11. SK Mírová B	13	3	4	6	20:38	13
12. SK Studenec	13	3	2	8	24:25	11
13. Sokol Kruh	13	3	1	9	24:42	10
14. Sokol Zálesní Lhota	13	2	0	11	9:40	6

Internacionálové

Ve své občasně činnosti pokračovali i internacionálové, hráči nad 35 let, kteří se zúčastnili turnaje v Ohnišťanech, odkud si odvezli první místo a zásluhou „hostujícího“ mladíka Davida Ježka zvítězili v nekompletní sestavě v Dolní Kalně. Chceme nabídnout i touto cestou pravidelné tréninky internacionálů (starých pánů) od příštího jara. Oslavy 90 let SK Studenec v červnu 2013 se blíží a internacionálové by měli odehrát prestižní utkání v rámci oslav. Tak trochu pohybu, pánové.

Naši odchovanci

Zatím nejnovějším odchovancem ve velkém klubu je David Polák, který nastupuje v A i B týmu starší přípravky FK Baumit Jablonec nad Nisou, Matyáš Hrubý hraje za SCM Krkonoše v kategorii mladší přípravky a má již skalp i své oblíbené Slavie Praha. Tomáš Exner vlivem zranění přišel o celou podzimní sezonu, Danda Mejvald hostuje dále ve Vrchlabí a Marek Čivrný v Semilech. Jirka Povr přešel do kategorie dospělých a trenér Josef Hloušek (otec ligového fotbalisty Adama Hlouška) si ho z Liberce vytáhl do divizního 1. FK Nová Paka. Postupně se dostal do základní sestavy a v předposledním kole vstřelil svou první divizní branku. Eva Bartoňová pokračuje v sestavě A týmu pražské Sparty a na podzim vstřelila 5 ligových branek a s reprezentací U19 postoupila do druhého kola kvalifikace přes Polsko, Estonsko a Kypr. V Lize mistrů nestačily hráčky Sparty na loňského obhájce Olympique Lyon.

Orientační běh

Magda Chrástová

V pořadí 14. závod Východočeského poháru pořádá oddíl OK99 Hradec Králové v areálu Stříbrného rybníka u Hradce Králové. Ráno nás trochu překvapili dva podzimní kamarádi, mlha a mráz šedivec, ale sluníčko si s nimi brzy poradilo, a tak nás čekal závod v pestrém podzimním lese. Naši závodníci opět zkompletovali sbírku všech tří medailí, na stupínek nejvyšší vystoupila Bára Pušová v D10N, druhé místo si odvezl Vítek Štefan v H10N a pomyslný perníkový bronz si na krk pověsila Dominika Kalenská v D12C. Na závěr vyhlášení se konala tombola prodejce potřeb pro orientační běh „Kazboše“ a i zde jsme byli úspěšní a vylosovali si všehočtu od toaletního papíru po občerstvovací láhev.

Další závod v pořadí pořádá Oddíl orientačních sportů Šumperk ve Zdoňově u Meziměstí a nespornou zajímavostí určitě bylo, že převážná část závodu se odehrávala na území Polska. V duchu ročního období přinesla i převážující výsledky pro studenecké závodníky, tedy bramborové (4. a 5. místa). Na stupně vítězů vystoupily pouze dívky v nemistrovských kategoriích,

a to Jana Jiroutová v D14D a Markéta Štefanová v HDR. Obdobně bramborově si vedli i Petra a Petr Junkovi, kteří absolvovali oblastní závod Pražské oblasti na Kokořínsku.

Poslední závod proběhl na mapě Zámecký vrch (pro studenecké Na Babáku) a pořadatel z Jičína pro nás nejprve připravili dvoukilometrovou procházku na start a poté tratě v krásném podzimním smíšeném lese. Naše trojka v D12C (Markéta Urbanová, Natálie Jezdinská, Dominika Kalenská) bojovala o co nejlepší umístění v žebříčku, ale závod jim nevyšel úplně podle jejich představ (začíná trochu chybět fyzická připravenost oproti jejich soupeřkám, příští rok v D14 to bude zase víc o běhu). Naopak závod se mimořádně vydařil Tereze Chrástové, která vybojovala

Bára Pušová na 2. místě

cenné 2. místo v D12C. První místa získali Jana Jiroutová v D14D a Ivan Uvizl v H45C, další dvě druhá místa vybojovali Vít Štefan v H10N a Štěpán Kučera v H18C.

Nejvýznamnější soutěží v rámci Východočeského poháru je soutěž žákovských družstev, kde bodují vždy dva nejlepší závodníci z kategorií DH12 a DH14. Studenecké družstvo zápolilo po celou sezónu s nedostatkem kluků, většina sportovně nadaných se věnuje převážně fotbalu, ti ostatní pohyb nepostrádají, případně svou pohodlnost skrývají za strachem, že se v lese ztratí. Většinu bodů tak získala čtveřice Natálie Jezdinská, Dominika Kalenská, Markéta Urbanová a Kristýna Šemberová.

Celkové pořadí družstev žáků:

1. OK 99 Hradec Králové (2283 bodů), 2. Lokomotiva Pardubice (2156), 3. Slavia Hradec Králové (2110), 4. KOB Choceň (1769), 5. Spartak Rychnov nad Kněžnou (1754), 6. Spartak Vrchlabí (1680), 7. Sportcentrum Jičín (1499), **8. SK Studenec (1256)**, 9. Lokomotiva Trutnov (1111), 10. Lokomotiva Pardubice B (991). Celkem bodovalo 19 družstev.

Celkové pořadí družstev dorostu:

1. Lokomotiva Pardubice, 2. Spartak Rychnov nad Kněžnou, 3. OK 99 Hradec Králové, **7. SK Studenec**

Celkové pořadí družstev dospělých:

1. Lokomotiva Pardubice, 2. OK 99 Hradec Králové, 3. Slavia Hradec Králové, **18. SK Studenec**

Celkové pořadí družstev veteránů:

1. Lokomotiva Pardubice, 2. OK 99 Hradec Králové, 3. Slavia Hradec Králové, **18. SK Studenec**

Žebříčky jednotlivců:

D10C: 1. Tereza Kosová (Spartak Rychnov nad Kněžnou), 4. Tereza Chrástová

D12C: 1. Barbora Chaloupská (OK99 Hradec Králové), 4. Markéta Urbanová, 9. Natálie Jezdinská, 11. Dominika Kalenská (licence B), 23. Magda Hrnčířová

D14C: 1. Tereza Zemánková (Spartak Rychnov nad Kněžnou), 8. Kristýna Šemberová (licence B)

D14D: 1. Veronika Kubečková (OK99 Hradec Králové), 2. Jana Jiroutová

D16C: 1. Martina Šádková (OK99 Hradec Králové), 5. Karolína Tauchmanová, 6. Lucie Pacholíková (licence B), 8. Denisa Kadavá

D18C: 1. Pavla Myslivcová (Slavia Hradec Králové), 6. Kateřina Ducháčková

D21C: 1. Pavla Smutná (OB Vamberk), 61. Radka Uvizlová

Markéta Urbanová na 3. místě

Vítek Štefan na 1. místě

D21D: 1. Zdena Kubečková (OK99 Hradec Králové), 44. Petra Šedivá

D35C: 1. Jana Škorpilová (Sportcentrum Jičín), 16. Kateřina Kalenská

D35D: 1. Michaela Kosová (Spartak Rychnov nad Kněžnou), 37. Petra Junková

H10C: 1. Michal Švadlena (Choceň), 9. Dominik Urban

H14C: 1. Vojtěch Netuka (Slavia Hradec Králové), 19. Aleš Kalenský

H14D: 1. Lukáš Paukert (Šumperk), 11. Vojtěch Klůz

H16C: 1. Jiří Mlateček (Týniště), 20. Petr Jezdinský, 26. Zdeněk Klíma

H16D: 1. Jaroslav Peška (Broumov), 12. David Postolka

H21C: 1. Vlastimil Polák (Spartak Vrchlabí), 21. Tomáš Chrást, 35. Jan Exner, 66. Petr Junek, 100. František Hladík

H21D: 1. Petr Drhlík (OB Vamberk), 43. Josef Šedivý

H45C: 1. Martin Vávra (Hořice), 32. Ivan Uvizl

H55C: 1. Jiří Švadlena (Choceň), 18. Petr Junek

O pořadí v žebříčku rozhoduje nejen umístění v jednotlivých závodech, ale i počet absolvovaných závodů (Ivan Uvizl startoval pouze 3× a pokaždé vyhrál).

Lucie Jebavá a Káťa Ducháčková

necký oddíl OB vznikl vlastně původně pro účely tohoto sportu a v roce 1998 mistrovské medaile získali v tomto závodě pro studenecké barvy Vendula Klechová (dnešní reprezentantka ČR žijící v Norsku s finským manželem), Petr Junek, Aleš Rázek a Pavel Musil.

PaedDr. Petr Junek

Školní sportovní klub

Do druhého ročníku školní futsalové ligy se zapojily dva týmy, dívky a chlapci v kategorii 9. Chlapci mají již svoje účinkování za sebou, neboť nestačili na své soupeře z Vrchlabí, Dvora Králové a Bílé Třemešné na turnaji ve Dvoře Králové. Pochvalu však zaslouží za bojovný výkon ve všech zápasech, největším handicapem byla především herní nezkušenost v rozměrné hale. První kolo turnaj dívek nebylo zatím rozlosováno.

Družstvo chlapců ve složení Martin Kuřík, Jakub Hylmar a Tomáš Šubrt obsadilo druhé místo v okresním přeboru škol ve stolním tenise, které pořádala studenecká škola, a postoupilo do krajského kola do Liberce. Zde obsadili stejně jako v loňském roce třetí místo a vybojovali první krajskou medaili v letošním školním roce.

V pondělí 21. 11. 2011 se fotbaluchtiví žáci naší školy přesunuli do bělohradské haly na tradiční fotbalové souboje tříd. Sportovní nadšení a bojovnost vzali s sebou, takže zápasy si všichni užili. Snaha byla velká, i když ti mladší měli problémy vydržet se svými fyzickými silami na velké ploše haly.

Za 1. stupeň se soutěžilo ve dvou kategoriích. V I. kategorii vyhrála 3. třída, ve II. kategorii družstvo 5. A, kde byla velká převaha chlapců-fotbalistů.

Po obědě se tradičního turnaje zúčastnili i žáci 2. stupně. Zúčastnilo se 6 družstev chlapců a 4 družstva dívek. Mezi chlapci byli nejlepší hráči 9. B, na druhém místě se umístili žáci 8. A v čele s nejlepším střelcem Michalem Vanclem se 7 zásahy. 3. místo obsadila 7. třída zásluhou nejlepšího gólmana turnaje Vaška Korotvičky. Nejlepší z děvčat bylo družstvo 9. tříd, 2. místo obsadila překvapivě 7. třída, na třetí příčce dívky z 8. třídy. Nejlepší hráčkou dívčího turnaje byla Tereza Stehlíková.

Všichni zúčastnění podali kvalitní výkony v rámci fair-play. Děkujeme všem za účast a budeme se těšit na další sportovní klání.

Hana Lánská a Alexandra Brožová

Kinderiáda 23. 11. 2011

Děti ze studenecké ZŠ sportují rády a dobře. To se potvrdilo i na závodech ve sportovní atletické hale v Jablonci nad Nisou. Osm dětí ze druhé až páté třídy si zaběhalo, zaházelo i zaskákalo v pěkné sportovní atmosféře. Celkem se závodů zúčastnili žáci ze třiceti škol Libereckého kraje. Naše děti se umístily celkově na sedmém místě, ve štafetě byli naši běžci pátí a mezi jednotlivci máme i dvě medailová umístění – 2. místo Renata Trejbalová ve skoku dalekém a 1. místo Petr Jezdinský v běhu na šedesát metrů. Kromě hezkého pocitu z příjemně stráveného času si soutěžící odvezli i sladkosti a drobné ceny.

Test znalostí cukrovky

1. Jak se pozná cukrovka?

- a) Nechutí na sladké, chutí na maso.
- b) Hubnutím, únavou, neustálou žízni.
- c) Padáním vlasů.

2. Kdo může onemocnět?

- a) Starší lidé nad 50 let, lidé s nadváhou.
- b) Kdokoli bez rozdílu věku, klidně i děti.
- c) Jen ten, kdo má cukrovku v rodině, je to dědičné onemocnění.

3. Co je glykémie?

- a) Obsah cholesterolu v těle.
- b) Hladina cukru v krvi.
- c) Obsah vody v těle.

4. Proč potřebujeme inzulín?

- a) Pro zpracování všech cukrů (sacharidů) složených i jednoduchých z potravy.
- b) Aby mohla dobře pracovat střeva.
- c) Je potřeba pro správné trávení, pokud ale nejíme cukr, tak ho nepotřebujeme.

5. Musí diabetici držet dietu?

- a) Pokud si píchají inzulín, nemusí.
- b) Nesmí vůbec jíst cukr, jinak hrozí kolaps.
- c) Musí dodržovat diabetickou dietu, která respektuje zásady racionální výživy.

6. Týká se diabetes i dětí?

- a) Ano, děti mají většinou diabetes prvního typu.
- b) Ano, ale s pubertou odezní a zmizí.
- c) Ne.

7. Existuje víc druhů cukrovky?

- a) Ano, je několik typů cukrovky.
- b) Existuje diabetes 1. a 2. typu.
- c) Ne, cukrovka je jen jedna.

8. Jak se cukrovka léčí?

- a) Léčba se liší podle typu cukrovky a závažnosti stavu; ovšem základem léčby každého typu cukrovky je dodržování diabetické diety.
- b) Jen inzulínem nebo léky.
- c) Dietou a zákazem sladkého.

9. Může diabetik kvůli své nemoci oslepnout nebo přijít o nohu?

- a) Ne, je to nemoc spojená pouze s trávením.
- b) Nevím.
- c) Pokud není diabetik dobře léčen, tak může.

Správné odpovědi: 1b, 2b, 3b, 4a, 5c, 6a, 7a, 8a, 9c

zdroj: <http://www.lecbacukrovky.cz>

Již několik let zvoní koledníci tříkrálové sbírky u vašich dveří a přicházejí v první řadě přát radost, pokoj a požehnání do nového roku. Všechny lidi dobré vůle navíc zvou k účasti na pomoci potřebným.

Jsmě rádi, že vám můžeme touto cestou ohlásit pokračování sbírky i v roce 2012. Naše skupinky se **ve Studenci** vydají na cestu v **neděli 8. ledna 2012**. *V okolních obcích budou chodit ve dnech 4.–14. ledna.*

Každý vedoucí skupinky se bude moci **prokázat průkazkou** potvrzenou vedením Charity ČR a **platným občanským průkazem**. Pokladnička bude zapečetěna a označena znakem Charity ČR. V případě, že narazíte na falešné koledníky, vás prosíme, abyste kontaktovali služebnu Policie ČR v Jilemnici na čísle 481 544 333.

Letošní **výtěžek** tříkrálové sbírky bude z největší části použit na **nákup pomůcek pro špatně pohyblivé pacienty**. V předešlých letech jsme tak díky vybraným prostředkům mohli pořídit například elektrické polohovací postele, antidekubitní matrace nebo mechanické vozíky pro zapůjčení do domácností nemocných. Každoročně sbírka podpoří i **humanitární pomoc u nás a v zahraničí**.

Doufáme, že i letošní koledování přinese mnoho dobrého do vašich domovů i do domácností lidí, kterým je určená následná pomoc.

Za spolupráci a pomoc předem děkujeme.

Radostné Vánoce a požehnaný nový rok 2012 za Farní charitu Studenec přeje Heda Jiranová.

Pro více informací o naší organizaci i o samotné sbírce navštivte náš nový web: www.studenec.charita.cz

www.trikralovasbirka.cz

Sokolské pozvánky

17. prosince: **Vánoční kritérium v běhu na lyžích.**
Závod klasickou technikou se koná na tratích u sokolovny.
Startují žákovské a dorostenecké kategorie.
30. prosince: **Rozloučení se starým rokem 2011 na vrcholu hory Strážník.**
Zveme všechny občany Studence na společné setkání.
31. prosince: **Turnaj v líném tenisu.**
Hraje se v sokolovně, startují dvojice.
Zahájení turnaje v 8.15 hod., veteráni ve 13.15 hod.
14. ledna: **Sokolský ples.**
Zahájení ve 20.00 hod.,
k tanci a poslechu hraje hudba Pegas z Jilemnice.
21. ledna: **Přebory ČOS v běhu na lyžích.**
Krajský přebor Libereckého kraje v běhu na lyžích.
Závodí se klasickou technikou, start v 10.00 hod.
- Únor: Studenecká štafeta v běhu na lyžích na x krát 1 km.
Datum bude určeno dle sněhových podmínek.

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL STUDENEC A SOKOL ZÁLESNÍ LHOTA

Pojďte se s námi

ROZLOUČIT SE STARÝM ROKEM 2011 NA VRCHOL HORY STRÁŽNÍK 4. ročník

v pátek 30. 12. 2011

*Vyrazíme v 15.00 hodin od sokolovny ve Studenci a od pohostinství v Zálesní Lhotě,
setkáme se na vrcholu a společným přípitkem (teplý grog) u ohně
a zpěvem s harmonikou se rozloučíme se starým rokem.*

Při dobrých sněhových podmínkách možnost výstupu i na běžkách

Plesová sezóna 2012 v sokolovně ve Studenci

- 14. 1. **Sokolský ples** (TJ Sokol Studenec)
- 28. 1. **Hasičský bál** (SDH Studenec)
- 18. 2. **Masopustní šibřinky**, ráz „Slavné osobnosti
včera a dnes“ (SK Studenec)
- 19. 2. **Dětský ples** (TJ Sokol Studenec)

Studenecský zpravodaj 6/2011

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: <http://sz.studenec.cz/>

Uzávěrka dalšího čísla: **31. ledna 2012.**

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz

Tisk FITOS spol. s r. o. Stará Paka

pf 2012

Ondřej Kuřík
ovoce zelenina **vína**

v Nové Pace